Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Department of Law Master in International and European Business Law (LLM)

2022-01

þÿ — £ Å ¼ ² ¿ » ® Ä · Â £ Í ¼ ² ± Ã · Â Ä · Â
þÿ (C I S G) Ã Ä · ½ ¬ Á Ã · Ä É ½ ½ ¿ ¼ ¹
þÿ µ ¼ À ¿ ´ ¯ É ½ Ã Ä ¹ Â ´ ¹ µ ¸ ½ µ ¯ Â Ã Å ¼
þÿ º ± ¹ ¿ ¹ ´ ¹ µ ¸ ½ µ ¯ Â µ ¼ À ¿ Á ¹ º ¿ ¯ Ì Á
þÿ (I N C O T E R M S) . (™ ´ ¯ É Â Ä ± - ½
þÿ ² ¿ · ¸ ® ¼ ± Ä ± Ä ¿ Å ± ³ ¿ Á ± Ã Ä ® Ã µ
þÿ À µ Á ¯ À Ä É Ã · ± ¸ - Ä · Ã · Â Ä · Â Ã Í ¼ ²
þÿ ¼ - Á ¿ Å Â Ä ¿ Å À É » · Ä ®

þÿ ˜ µ ¿ ´ Î Á ± , ‘ Ç ¹ » » - É Â

þÿ Á Ì ³ Á ± ¼ ¼ ± ” ¹ µ ¸ ½ - Â º ± ¹ • Å Á É À ± Ê º Ì Ÿ ¹ º ¿ ½ ¿ ¼ ¹ º Ì ” ¯ º ± ¹ ¿ , £ Ç ¿ » ® • ¿ ¼ ¹ º Î ½ º ± ¹
þÿ • À ¹ Ã Ä · ¼ Î ½ , ± ½ µ À ¹ Ã Ä ® ¼ ¹ ¿ • µ ¬ À ¿ » ¹ Â ¬ Æ ¿ Å

http://hdl.handle.net/11728/12220

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022

ΣΧΟΛΗ: ΝΟΜΙΚΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ:

Η Συμβολή της Σύμβασης της Βιέννης (CISG) στην άρση των νομικών εμποδίων στις διεθνείς συναλλαγές και οι διεθνείς εμπορικοί όροι (INCOTERMS).

(Ιδίως τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης εκ μέρους του πωλητή)

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:
ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022

Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφου

ΣΧΟΛΗ: ΝΟΜΙΚΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ:

Η Συμβολή της Σύμβασης της Βιέννης (CISG) στην άρση των νομικών εμποδίων στις διεθνείς συναλλαγές και οι διεθνείς εμπορικοί όροι (INCOTERMS). (Ιδίως τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης εκ μέρους του πωλητή)

Διατριβή η οποία υποβλήθηκε προς απόκτηση εξ αποστάσεως μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στο Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Επιχειρήσεων στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:
ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © **Θεοδώρα Αχιλλέως, Ιανουάριος 2022**

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Η έγκριση της διατριβής από το Πανεπιστημίου Νεάπολις δεν υποδηλώνει απαραιτήτως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Πανεπιστημίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφάλαιο 1 - Εισαγωγή

1.1.Η ανάγκη ενοποίησης του δικαίου …….. 12-15
1.2.Το Διεθνές εμπορικό δίκαιο ……...….… 15-16
1.3.Αντικείμενο και σκοπός της εργασίας ……...……. 17-18

Κεφάλαιο 2 – Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις Διεθνείς Πωλήσεις Κινητών Πραγμάτων (Βιέννη 1980) (CISG)

2.1. Η σημασία και η σπουδαιότητα της CISG στις διεθνείς συναλλαγές …..…... 19-22
2.2. Πεδίο εφαρμογής της CISG ……...…….. 22-24
2.3. Συνοπτικά οι υποχρεώσεις του πωλητή σύμφωνα με τη CISG …….....… 24-26
2.4. Συνοπτικά οι υποχρεώσεις του αγοραστή σύμφωνα με τη CISG …….…..…. 26
2.5. Η σχέση της CISG με το εθνικό δίκαιο ……..…...…….. 26-27

Κεφάλαιο 3 – Τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε ουσιώδη αθέτηση της σύμβασης από τον πωλητή σύμφωνα με τη CISG

3.1. Παρουσίαση των έννομων βοηθημάτων του αγοραστή σε περιπτώσεις που ο πωλητής αθετεί ουσιωδώς την σύμβαση ……..…. 28-29
3.2. Η έννοια της ουσιώδους αθέτησης της σύμβασης …….....…..…. 29-30
3.3. Η αυτούσια εκπλήρωση της παροχής εκ μέρους του πωλητή ……...….. 30-32
3.4. Το δικαίωμα της αντικατάστασης των αγαθών ……...…... 32-33
3.5. Το δικαίωμα της υπαναχώρησης ……...…….. 33-36
3.6. Το δικαίωμα της αποζημίωσης ……...…….… 36-37

Κεφάλαιο 4 – Οι διεθνείς εμπορικοί όροι (Incoterms 2020)

4.1. Ο ορισμός και η νομική φύση των Incoterms …….…..… 38-39
4.2. Η ταξινόμηση των διεθνών εμπορικών όρων (Incoterms 2020) …….…..... 39-41
4.3. Η σχέση των Incoterms με την CISG …….…….. 41
4.4. Παραδείγματα από την Νομολογία …….. 42-45

Συμπεράσματα ……. 46-47

Βιβλιογραφία ……...… 48-54

Συντομογραφίες

Ελληνικές

ΔΕΚ Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Κοινότητας

ΕΕ Ευρωπαϊκή Ένωση

ΙΔΔ Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο

Ξενόγλωσσες

CISG Convention on Contracts for the International Sale of Goods

ICC International Chamber of Commerce

UNCITRAL United Nations Commission on International Law

Ονοματεπώνυμο Φοιτητή/Φοιτήτριας: Θεοδώρα Αχιλλέως

Τίτλος Μεταπτυχιακής Διατριβής: Η Συμβολή της Σύμβασης της Βιέννης (CISG) στην άρση των νομικών εμποδίων στις διεθνείς συναλλαγές και οι διεθνείς εμπορικοί όροι (INCOTERMS). (Ιδίως τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης εκ μέρους του πωλητή)

Η παρούσα Μεταπτυχιακή Διατριβή εκπονήθηκε στο πλαίσιο των σπουδών για την απόκτηση εξ αποστάσεως μεταπτυχιακού τίτλου στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις και εγκρίθηκε στις …… από τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής.

Εξεταστική Επιτροπή:

Πρώτος επιβλέπων (Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφος): Αναστάσιος Γουργουρίνης

Μέλος Εξεταστικής Επιτροπής: ……[ονοματεπώνυμο, βαθμίδα, υπογραφή]

Μέλος Εξεταστικής Επιτροπής: ……[ονοματεπώνυμο, βαθμίδα, υπογραφή]

Η ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Η Θεοδώρα Αχιλλέως, γνωρίζοντας τις συνέπειες της λογοκλοπής, δηλώνω υπεύθυνα ότι η παρούσα εργασία με τίτλο «Η Συμβολή της Σύμβασης της Βιέννης (CISG) στην άρση των νομικών εμποδίων στις διεθνείς συναλλαγές και οι διεθνείς εμπορικοί όροι (INCOTERMS).
(Ιδίως τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης εκ μέρους του πωλητή)», αποτελεί προϊόν αυστηρά προσωπικής εργασίας και όλες οι πηγές που έχω χρησιμοποιήσει, έχουν δηλωθεί κατάλληλα στις βιβλιογραφικές παραπομπές και αναφορές. Τα σημεία όπου έχω χρησιμοποιήσει ιδέες, κείμενο ή/και πηγές άλλων συγγραφέων, αναφέρονται ευδιάκριτα στο κείμενο με την κατάλληλη παραπομπή και η σχετική αναφορά περιλαμβάνεται στο τμήμα των βιβλιογραφικών αναφορών με πλήρη περιγραφή.

Η Δηλούσα

Θεοδώρα Αχιλλέως

Ευχαριστίες

Με την παρούσα μεταπτυχιακή εργασία ολοκληρώνονται οι σπουδές μου στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών «Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Επιχειρήσεων» του τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Νεάπολις.

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στον επιβλέποντα μου κ. Αναστάσιο Γουργουρίνη για την συμβουλευτική του καθοδήγηση. Η συμβολή του, ήταν καθοριστικής σημασίας καθώς διέθεσε πολύτιμο χρόνο για την επίλυση των απορριών μου με καίριες επισημάνσεις. Επίσης, ένα μεγάλο ευχαριστώ για την πνευματική και ηθική υποστήριξη που μου παρείχε καθ' όλη τη διάρκεια εκπόνησης της μεταπτυχιακής μου εργασίας.

Τέλος, ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλω σε πολύ αγαπητούς μου ανθρώπους, τους οποίους συνάντησα κατά τη διάρκεια των σπουδών μου και συνέβαλαν στην υλοποίηση της μεταπτυχιακής μου εργασίας. Δεν θα μπορούσα να παραλείψω να αναφερθώ, στην καθημερινή τους κατανόηση και συμπαράσταση μέχρι την περάτωση των σπουδών μου.

Αφιέρωση

Η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία είναι αφιερωμένη στη μνήμη του παππού μου Θεόδωρου Χρυσάνθου. Θα σε θυμάμαι για πάντα.

Περίληψη

Η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία επικεντρώνεται στην μελέτη και παρουσίαση συγκεκριμένων ζητημάτων που άπτονται της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων (Βιέννης 1980) (CISG) και των διεθνών εμπορικών όρων (Incoterms). Η εργασία θίγει το πολύκροτο θέμα της ομογενοποίησης ορισμένων βασικών κλάδων στον τομέα των διεθνών συναλλαγών, η οποία συνετέλεσε στην ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου και στην ελαχιστοποίηση της ανασφάλειας δικαίου μέσω της δημιουργίας μιας «κοινής γλώσσας», δηλαδή, μέσω της δημιουργίας της CISG η οποία αποτελεί σύμβαση διεθνούς ομοιόμορφου δικαίου. Επιπλέον, το κείμενο της CISG φωτίζει και αναδεικνύει την συμβολή της στην παρακώλυση των νομικών εμποδίων στο παγκόσμιο εμπόριο. Στην εν προκειμένω μελέτη θα αναλυθούν εμπεριστατωμένα οι λόγοι που οδήγησαν στην ανάγκη ενοποίησης του δικαίου και οι λόγοι που η CISG καθώς και οι διεθνείς εμπορικοί όροι (Incoterms) αποτελούν πρότυπα για το παγκόσμιο εμπόριο.

Σκοπός της Σύμβασης πώλησης (CISG) είναι να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των συμβαλλόμενων μερών, τα οποία βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη-μέλη και σκοπός των διεθνών εμπορικών όρων (Incoterms) είναι να καθορίζουν τις υποχρεώσεις του πωλητή και του αγοραστή. Η εν προκειμένω μελέτη πραγματεύεται τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή στις περιπτώσεις που ο πωλητής δεν είναι συνεπής με τις υποχρεώσεις του με αποτέλεσμα να παραβιάζει ουσιωδώς την σύμβαση πώλησης. Η ιδιαιτερότητα της εργασίας είναι η επικέντρωση στα έννομα βοηθήματα του αγοραστή όταν ο πωλητής αθετεί ουσιωδώς την σύμβαση καθώς η απλή αθέτηση διαφέρει ριζικά από την ουσιώδη, λόγω των διαφορετικών έννομων βοηθημάτων που παρέχονται στον αγοραστή.

Λόγω της έκτασης της μεταπτυχιακής εργασίας, κρίθηκε σημαντικό να αναφερθούν συγκεκριμένες διατάξεις της CISG, χωρίς να γίνει εξονυχιστική αναφορά των διατάξεων της εν συνόλω. Η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία προβάλλει το φαινόμενο της ομοιομορφίας του δικαίου και συγκεκριμένα την ανάγκη ομοιομορφίας του, στον τομέα των διεθνών συναλλαγών. Επιπροσθέτως, προσδιορίζει τη σημασία και το πεδίο εφαρμογής της CISG, περιγράφει τις υποχρεώσεις αμφότερων των μερών της σύμβασης πώλησης, εκτιμά την αλληλεπίδραση της CISG με το εθνικό δίκαιο και τους διεθνείς εμπορικούς όρους και παρουσιάζει τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περίπτωση που ο πωλητής δεν τηρήσει

τις υποχρεώσεις του με αποτέλεσμα να παραβιάσει ουσιωδώς την σύμβαση πώλησης. Στο κείμενο αναλύονται τα τέσσερα έννομα βοηθήματα του αγοραστή και δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στην ερμηνεία της ουσιώδους αθέτησης της σύμβασης καθώς όπως ήδη αναφέρθηκε, η ουσιώδης αθέτηση διαφέρει από την απλή αθέτηση. Τα έννομα βοηθήματα που αναλύονται είναι η εκπλήρωση παροχής εκ μέρους του πωλητή, η αντικατάσταση των αγαθών με άλλα αγαθά, η υπαναχώρηση του αγοραστή και τέλος η αποζημίωση.

Συγχρόνως, η εργασία προσεγγίζει ορισμένα ζητήματα που άπτονται των Incoterms, αποδίδοντας τον ορισμό, την νομική φύση και την ταξινόμηση τους. Τέλος, κατά τη διάρκεια συγγραφής της εργασίας αλλά και στο τελευταίο υποκεφάλαιο του τελευταίου κεφαλαίου, παρατίθενται πρακτικά παραδείγματα τα οποία σχετίζονται με τα ζητήματα που αναπτύχθηκαν στην εργασία. Η ανάλυση των δικαστικών αποφάσεων έγινε με ενδελεχή έρευνα με σκοπό να αναδειχθεί η λειτουργικότητα της CISG και των διεθνών εμπορικών όρων (Incoterms).

Abstract

This present master's thesis, focuses on the study and presentation of specific issues related to the United Nations Convention on the Contracts for the International Sale of Goods (Vienna 1980) (CISG) and International Commercial Terms (Incoterms). The paper addresses the much-anticipated issue of the homogenization of certain key sectors in the international trade, which has contributed to the development of international trade and the minimization of legal uncertainty through the creation of a «common language», that is, through the creation of CISG, which constitutes an even convention of international law. In addition, the CISG text sheds light on and highlights its contribution to preventing legal barriers to world trade. This study will analyze in detail the reasons that led to the need for consolidation of the law and the reasons that the CISG as well as the international commercial terms (Incoterms) are prototypes for the world trade.

The purpose for the Contract of the International Sale of Goods (CISG) is to serve the interests of the Contracting Parties, which are located in different member states, and the purpose of the (Incoterms) is to define the obligations of the seller and the buyer. The study in this case deals with the legal support of the buyer in cases where the seller is not consistent with his obligations resulting in substantial violation of the contract sale. The particularity of this essay, is the main focus on the legal support of the buyer when the seller substantially violates the contract as the simple violation differs radically from the substantial one, due to the different legal supports provided to the buyer.

Due to the extent of this master's thesis, it has been considered important to mention specific provisions of the CISG, without making a thorough reference to its regulations as a whole. The present dissertation highlights the phenomenon of the uniformity of the law and in particular the need for its uniformity in the field of international trade. In addition, it identifies the significance and scope of CISG, describes the obligations of both parties to the sales contract, appreciates the CISG's interaction with the national law and international trade terms and presents the legal supports of the buyer, if the seller fails to comply his obligations which results in a substantial violation of the contract of sale. The text analyzes the four legal supports of the buyer and places special emphasis on the interpretation of the essential violation of the contract as already mentioned above, the substantial violation differing from the simple violation. The legal supports which are analyzed, consist the

fulfillment of a supply by the seller, the replacement of goods with other goods, the withdrawal of the buyer and finally the compensation.

Simultaneously, the paper addresses some of the Incoterms' issues, attributing their definition, legal nature and classification. Finally, during the writing of the thesis but also in the last subsection of the last chapter, practical examples are given which are related to the issues developed in the thesis. The analysis of the court decisions was done with a thorough research in order to highlight the functionality of CISG and the international commercial terms (Incoterms).

Κεφάλαιο 1 - Εισαγωγή

1.1. Η ανάγκη ενοποίησης του δικαίου

Το εμπορικό δίκαιο ως κλάδος του δικαίου είναι εκτεταμένος καθώς καλείται να αντιμετωπίσει σύνθετα ζητήματα τα οποία συνδέονται με οικονομικές συναλλαγές και λόγω των διαρκών μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη συνεχούς προσαρμογής στα νέα οικονομικά δεδομένα[1]. Λόγω των αυξανόμενων διασυνοριακών συναλλαγών, το εμπορικό δίκαιο κατέστη αντικείμενο ενοποίησης από διεθνείς συμβάσεις οι οποίες πρέπει να κυρωθούν με νόμο για να ενσωματωθούν στο εθνικό δίκαιο μιας χώρας. Οι διεθνείς συνθήκες αποτελούν μια μέθοδο μέσω της οποίας μπορούν τα κράτη να ρυθμίσουν τις σχέσεις μεταξύ τους και η δημιουργία αυτών είναι απαραίτητη για την καλύτερη κατανόηση του τρόπου λειτουργίας των διεθνών σχέσεων και γενικότερα του διεθνούς δικαίου, θεσπίζοντας κοινούς κανόνες για τα κράτη όπου με την αποδοχή αυτών των κανόνων, διευκολύνονται οι διεθνείς συναλλαγές[2].

Στόχος του δικαίου είναι να ρυθμίσει τις βιοτικές σχέσεις οι οποίες εναπόκεινται στις ανάγκες της κάθε κοινωνίας. Οι ανάγκες, οι αντιλήψεις, οι εθνικές παραδόσεις και οι ειδικότερες συνθήκες της κάθε κοινωνίας διαφέρουν μεταξύ τους[3]. Λόγω της ανομοιομορφίας μεταξύ των δικαίων στις διάφορες χώρες, είναι προφανές ότι η ενοποίηση των δικαίων θα συγκροτεί μια ενιαία ρύθμιση των διεθνών ιδιωτικών συναλλαγών[4].

Αφενός οι διατάξεις των κανόνων του διεθνούς δικαίου και αφετέρου οι διεθνείς οργανισμοί (λ.χ. UNCITRAL, ICC κ.α.) επιτελούν στην προσπάθεια δημιουργίας ενός «ασφαλούς λιμανιού» όπου τα κράτη λειτουργούν αρμονικά με αποτέλεσμα να έχουν μακροπρόθεσμα συμφέροντα[5]. Δευτερευόντως, αποσκοπούν στην προώθηση των φιλικών σχέσεων μεταξύ των κρατών και αυτό επιτυγχάνεται μέσω της εκπόνησης διεθνών κειμένων και απονομής

---

[1] Τριανταφυλλάκης Γ.Δ, *Εισηγήσεις Εμπορικού Δικαίου,* Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2009, σ. 1-3.
[2] Fitzmaurice M., «The practical working of the law of treaties», at M.D. e.d. Evans *International Law*, Oxford University Press, United Kingdom, 2018, σ. 138.
[3] Ευρυγένη Δ., *Ιδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον*, Εκδόσεις Αφοί Π. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη, 1973, σ. 39-42.
[4] Ήφαιστος Π., *Θεωρία Διεθνούς και Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης*, Εκδόσεις Ποιότητα, Αθήνα, 2009, σ. 166επ..
[5] Αποστολίδης Χ.Ε., «Οι Διεθνείς Οργανισμοί: Δευτερογενή Υποκείμενα του Διεθνούς Δικαίου», στο Κ.Θ Χατζηκωνσταντίνου επιμ. Μ. Σαρηγιαννίδης, *Θεμελιώδεις Έννοιες στο Διεθνές Δημόσιο Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2014, σ. 181.

κοινών υποχρεώσεων και δικαιωμάτων[6]. Η ανάγκη δημιουργίας ενός κοινού δικαίου των διεθνών συναλλαγών, γεννήθηκε λόγω της πολυπλοκότητας και πολυμορφίας της κάθε έννομης τάξης των κρατών, τα οποία έχουν διαφορετικές εθνικές νομοθετικές ρυθμίσεις και εμπορικές συναλλακτικές συνήθειες[7]. Λόγω των διαφορετικών ρυθμίσεων που έχουν τα κράτη για τις συμβάσεις πώλησης, κατέστη αναγκαίο να δημιουργηθεί ένα ενιαίο κείμενο το οποίο να ευνοεί την παγκοσμιοποίηση του δικαίου. Επιπρόσθετα, η διαφορετική αντίληψη για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν τα συμβαλλόμενα μέρη για τη σύμβαση πώλησης, δημιουργεί συχνά σύγχυση, με αποτέλεσμα τα μέρη να ισχυρίζονται ότι δεν είναι εξοικειωμένα με το περιεχόμενο των εσωτερικών ρυθμίσεων των αντισυμβαλλόμενων κρατών. Επιπλέον, η άγνοια των εθνικών ρυθμίσεων της κάθε χώρας από τα συμβαλλόμενα μέρη, οδηγεί σε πολυδάπανους δικαστικούς αγώνες, μακροχρόνιες διαπραγματεύσεις και διαφωνίες, με αποτέλεσμα να αυξάνεται το κόστος των συναλλαγών. Υποστηρίζεται συχνά ότι, οι ομοιόμορφοι κανόνες δικαίου θεσπίστηκαν με γνώμονα τα διαφορετικά κοινωνικά, οικονομικά και νομικά συστήματα των κρατών και στηρίζονται στην ισότητα και στα αμοιβαία ωφελήματα των συμβαλλόμενων μερών[8].

Με την ομοιομορφία αμβλύνονται τα πρακτικά προβλήματα που προκύπτουν λόγω των διάφορων συγκρούσεων μεταξύ των εθνικών νομικών συστημάτων, με αποτέλεσμα να αποφεύγονται και οι ασυνεπείς απαντήσεις σε νομικά θέματα[9]. Λόγω της παγκοσμιοποίησης που διεισδύει στην εθνική οικονομία των χωρών και της οικονομικής αλληλεξάρτησης αυτών, παρατηρείται συχνά το φαινόμενο των αντικρουόμενων συμφερόντων. Σκοπός της ενοποίησης του δικαίου είναι να εφαρμόζεται το ίδιο δίκαιο σε περισσότερα κράτη. Η προσπάθεια αυτή της δημιουργίας της CISG, θεωρείται ιδιάζουσας σημασίας καθώς η διεθνής πώληση είναι και η δεσπόζουσα συναλλαγή[10]. Η ανάγκη αυτή έχει οδηγήσει τα κράτη να εξελίξουν τις μεταξύ τους σχέσεις με μία κοινή πρακτική καθώς οι διεθνείς συμβάσεις είναι ένας τρόπος να αποκτήσουν σταθερές σχέσεις συνεργασίας μεταξύ τους[11].

---

[6] Αντωνόπουλος Κ., *Το Δίκαιο της Διεθνούς Κοινωνίας,* Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2014, σ. 9.
[7] CISG Advisory Council: Declaration No1 The CISG and Regional Harmonization (cisgac.com).
[8] Jones M.P., «Whose mussels carry the burden? Public Law Standard Conformity under the CISG», *Florida Journal of International Law*, τόμ.28, τχ.3, 2016, σ. 354-357.
[9] Lowe V., *International law-a very short introduction*, Oxford University Press, United Kingdom, 2015, σ. 108-109.
[10] Σταθόπουλος Μ.Π., *Γενικό Ενοχικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα–Θεσσαλονίκη, 2018, σ. 44-46.
[11] Σταμάτης Κ./Τάκης Α., *Εισαγωγή στην επιστήμη του δικαίου*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα–Θεσσαλονίκη, 2015, σ. 151.

Μολονότι, μια ανθρώπινη δραστηριότητα είναι πολύ δύσκολο να περιοριστεί μόνο σ' ένα εθνικό νομικό σύστημα ενός κράτους, τίθεται το ερώτημα, ποιο εθνικό νομικό σύστημα θα διέπει μια σύμβαση[12]. Η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου σε μια σύμβαση μέσω του ΙΔΔ αποτελεί δύσκολο εγχείρημα καθώς ο κανόνας σύγκρουσης είναι αβέβαιος. Επομένως, αφού το διεθνές εμπορικό δίκαιο επιχειρεί να εξασφαλίσει την ασφάλεια δικαίου, θα προτιμηθεί η πρακτική η οποία θα καθορίζει με ευκολία και ταχύτητα το εφαρμοστέο δίκαιο. Πρόκειται για την εφαρμογή του ομοιόμορφου δικαίου που θα εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε διάφορα κράτη. Είναι σαφές ότι, το κάθε κράτος έχει το δικό του νομικό σύστημα και η αναζήτηση του εφαρμοστέου δικαίου μέσω του ΙΔΔ δεν συνάδει με την απλότητα και την ταχύτητα που επιβάλει το διεθνές εμπόριο. Με την δημιουργία λοιπόν, ενός ομοιόμορφου δικαίου, τα κράτη μπορούν να προσεγγίζουν τα ζητήματα που προκύπτουν από τις συμβάσεις πώλησης κινητών πραγμάτων από την ίδια πρακτική χρησιμοποιώντας την «κοινή γλώσσα» προς όφελος τους[13].

Παράδειγμα σύμβασης διεθνούς ομοιόμορφου δικαίου αποτελεί η Σύμβαση της Βιέννης (CISG) για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων η οποία θα αναλυθεί περισσότερο στο επόμενο κεφάλαιο. Συνοπτικά, με την επιλογή εφαρμογής της, διευκολύνονται οι διεθνείς εμπορικές συναλλαγές και αποφεύγονται κίνδυνοι για τυχόν αντιπαραθέσεις. Ομοίως, εξαντλούνται και οι ανυπολόγιστες οικονομικές επιβαρύνσεις. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι, υιοθετήθηκε από 94 χώρες και λειτουργεί μέχρι σήμερα χωρίς τροποποιήσεις ως το πιο λειτουργικό και επιτυχημένο νομικό κείμενο[14]. Συνεπώς, η κοινή πεποίθηση ότι η διεθνώς εναρμονισμένη νομοθεσία πωλήσεων είναι στην πραγματικότητα ικανή να παράγει οικονομικά οφέλη, προσελκύει όλο και περισσότερες χώρες.

Μολαταύτα, με την εφαρμογή του παγκόσμιου δικαίου του διεθνούς δικαίου «lex mercatoria» η οποία περιέχει κανόνες, οι διατάξεις των οποίων καθορίζουν την διεθνή συναλλαγή, αποδίδεται ο σεβασμός στην συμβατική ελευθερία των μερών και αποδεσμεύει τα τελευταία από τις ρυθμίσεις των εθνικών δικαίων[15]. Πρόκειται για ουσιαστικούς κανόνες

---

[12] Κτιστάκις Ι., «Οι σχέσεις μεταξύ διεθνούς και εσωτερικού δικαίου», στο Κ. Μαγκλιβέρας επιμ. *Το Δίκαιο της Διεθνούς Κοινωνίας*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2017, σ. 90.
[13] Janseen A./Meyer O., *CISG Methodology*, Otto Schmidt/De Gruyter european law publishers, Munich, 2009, σ. 215.
[14] Tripodi L., *Towards a New CISG: The Prospective Convention on the International Sale of Goods and Services*, Brill Nijhoff, Leiden, 2016, σ. 17.
[15] Lando O., «The Lex Mercatoria in International Commercial Arbitration», *International & Comparative Law Quarterly*, τόμ.34, τχ. 4, 1985, σ. 747.

του ΙΔΔ που έχουν σκοπό να αποδώσουν ουσιαστικές λύσεις σε εμπορικές διαφορές χωρίς την περίπλοκη διαδικασία αναζήτησης του εφαρμοστέου δικαίου μέσω του κανόνα σύγκρουσης[16].

1.2. Το Διεθνές εμπορικό δίκαιο

Το διεθνές δίκαιο απαρτίζεται από το ιδιωτικό και το δημόσιο δίκαιο. Στην παρούσα εργασία θα αναπτυχθούν συγκεκριμένα ζητήματα τα οποία άπτονται του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Ως ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, είναι το σύνολο των κανόνων, οι διατάξεις των οποίων ρυθμίζουν τις ιδιωτικές σχέσεις με χαρακτηριστικά διεθνούς προσωπικότητας οι οποίες υπερβαίνουν τα όρια ενός κράτους. Ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει ένα κράτος τους πολίτες του, ρυθμίζεται από το δίκαιο αυτού του κράτους, ενώ ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι σχέσεις μεταξύ των κρατών, όταν ένα κράτος συναλλάσσεται μ' ένα άλλο, ρυθμίζεται από το διεθνές δίκαιο[17]. Αναμφισβήτητα, το διεθνές δίκαιο προάγει αφενός, την ειρηνική επίλυση των διεθνών διαφορών και αφετέρου την διεθνή συνεργασία.

Το διεθνές εμπορικό δίκαιο κατέχει πρωταρχικό ρόλο στις μέρες μας καθώς συνδέεται εν πολλοίς με οικονομικές σχέσεις και περισσότερες έννομες τάξεις. Αναμφίβολα, επιχειρεί να εξασφαλίσει τη βεβαιότητα δικαίου με συνεχή ανταπόκριση στη διεθνή πραγματικότητα και ταυτόχρονα, επιδιώκει να ρυθμίσει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που προκύπτουν από τις περισσότερες έννομες τάξεις.

Λόγω της διεθνοποίησης των οικονομικών συναλλαγών αυξάνονται όλο και περισσότερο διαφορετικοί κίνδυνοι, όπως οι πολιτισμικοί, γλωσσικοί, οι συναλλαγματικοί, οι νομικοί και οι πολιτικοί[18]. Το διασυνοριακό εμπόριο συντείνει αφενός στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας αφού επιφέρει κέρδος και αφετέρου στην διεθνή παραγωγή[19]. Τα κράτη συχνά προμηθεύονται αγαθά από άλλα κράτη, ιδίως όταν τα ίδια δεν παράγουν συγκεκριμένα αγαθά και για την αντιμετώπιση της στενότητας της παραγωγής συγκεκριμένων αγαθών, τα

---

[16] Ψυχομάνης Σ.Δ., *Εμπορικό Δίκαιο (Γενικό Μέρος – Δίκαιο Εμπορικών Συμβάσεων)*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2018, σ. 41-42.
[17] Epps V./Graham L., *International Law Examples & Explanations*, Wolters Kluwer Law & Business, New York, 2015, σ. 1-3.
[18] Παμπούκης Χ. κ.ά., *Δίκαιο Διεθνών Συναλλαγών*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2010, σ. 8-15.
[19] Παμπούκη Κ.Γ./Παπαδρόσου-Αρχανιωτάκη Π., *Εμπορικό Δίκαιο (Εισαγωγή θεμελιώδεις έννοιες)*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2001, σ. 4.

κράτη συναλλάσσονται μεταξύ τους με σκοπό να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των πολιτών τους[20].

Σημειώνεται ότι, το διεθνές εμπορικό δίκαιο απαρτίζεται από διεθνείς συμβάσεις οι οποίες έχουν σκοπό να δημιουργήσουν ένα ενιαίο νομικό καθεστώς για το διεθνές εμπόριο. Ως σύνολο κανόνων δεν περιέχει αυστηρούς κανόνες, επομένως μπορεί να διαμορφώσει βοηθητικά πρότυπα που χρησιμεύουν στις διασυνοριακές συναλλαγές[21]. Η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο – United Nations Commission on International Law (UNCITRAL), προέβη σε προσπάθειες ενοποίησης του δικαίου με αποτέλεσμα να συναφθεί η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις συμβάσεις διεθνούς πώλησης κινητών πραγμάτων – Σύμβαση της Βιέννης 1980 («εφεξής CISG»). Σκοπός της Επιτροπής είναι η εκπόνηση διεθνών κειμένων που άπτονται του εμπορίου για την καλύτερη λειτουργία του[22]. Η σύναψη της Σύμβασης πραγματοποιήθηκε στην Βιέννη στις 11 Απριλίου του 1980 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου του 1988 αφού πρώτα επικυρώθηκε από δέκα χώρες. Τα κράτη έχουν διακριτική ευχέρεια για την επικύρωση μιας διεθνής συνθήκης, όμως, με την επικύρωση της CISG δηλώνουν την θετική τους βούληση και δεν εξαναγκάζονται ως προς την εφαρμογή της καθώς τα ίδια έχουν συναινέσει για την δημιουργία της. Επί της ουσίας, δηλώνουν απλά την προτίμηση τους προς την τάξη παρά την αταξία με την βοήθεια μιας «κοινής πρακτικής»[23].

Το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο – International Chamber of Commerce (ICC) δημοσίευσε κανόνες – διεθνείς εμπορικούς όρους με σκοπό την εξάλειψη των διαφορετικών πρακτικών και ερμηνειών μεταξύ των εμπόρων σε περιπτώσεις σύμβασης πώλησης αγαθών, μεταφοράς εμπορευμάτων και παράδοσης αυτών. Ως βασικοί όροι για τις συμβάσεις πώλησης αγαθών, μεταφοράς και παράδοσης, δίνουν τις κατευθυντήριες γραμμές στα άτομα που συμμετέχουν στις εισαγωγές και στις εξαγωγές εμπορευμάτων, σε διεθνές επίπεδο, αποσκοπώντας στην καθημερινή ενημέρωση των καθηκόντων των συμμετεχόντων, των εξόδων και των κινδύνων, διευκολύνοντας με αυτό το τρόπο το διεθνές εμπόριο[24].

---

[20] Μανώλη Π./Μαρής Γ., *Εισαγωγή στη Διεθνή Πολιτική Οικονομία*, Ελληνικά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα και βοηθήματα, Αθήνα, 2015, σ. 34-35.
[21] Πουλιάδης Α.Κ., *Συρροή κανόνων ειδικού και γενικού ενοχικού δικαίου στην αστική ευθύνη του πωλητή*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη, 1997, σ. 92-93.
[22] Ψυχομάνης Σ.Δ., *Εμπορικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2007, σ. 45.
[23] Heywood A. επιμ. Φραγκονικολόπουλος Χ./Προέδρου Φ., *Διεθνείς Σχέσεις και Πολιτική στην Παγκόσμια εποχή*, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα, 2013, σ. 549επ..
[24] ICC (International Chamber of Commerce): Incoterms® 2020 - ICC - International Chamber of Commerce (iccwbo.org).

1.3. Αντικείμενο και σκοπός της εργασίας

Η εν προκειμένω έρευνα, επικεντρώνεται στο Τρίτο Μέρος της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων (CISG) στο Δεύτερο Κεφάλαιο και Τμήμα ΙΙΙ, με τίτλο «Τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης από τον πωλητή»[25] και στην εφαρμογή των διεθνών εμπορικών όρων - Incoterms.

Σκοπός της εργασίας, είναι να παρουσιαστούν τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περιπτώσεις ουσιώδους αθέτησης της σύμβασης εκ μέρους του πωλητή και να ερμηνευτούν οι κανόνες των διεθνών εμπορικών όρων, αποδίδοντας με αυτό τον τρόπο την χρησιμότητα και την σπουδαιότητα της εφαρμογής τους. Για την επίτευξη αυτού του σκοπού, έγινε σχετική μνεία στην ανάγκη ενοποίησης του δικαίου παραθέτοντας τους λόγους που η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών οδηγήθηκε στην σύναψη της Σύμβασης της Βιέννης και ακολούθως, θα αναλυθούν πρακτικά ζητήματα με σκοπό να αναδειχθεί η λειτουργικότητα της CISG και των Incoterms.

Η ανάλυση των άρθρων της CISG υπερβαίνει τα όρια της παρούσας εργασίας, γι' αυτό το λόγο θα αναλυθούν συγκεκριμένες διατάξεις για την καλύτερη κατανόηση του αντικειμένου της εν λόγω εργασίας. Θα εστιάσουμε στα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περιπτώσεις ουσιώδους αθέτησης της σύμβασης εκ μέρους του πωλητή διακρίνοντας την απλή αθέτηση της σύμβασης από την ουσιώδη αθέτηση της σύμβασης καθώς ο αγοραστής έχει διαφορετικά έννομα βοηθήματα έναντι του πωλητή και στις δυο περιπτώσεις.

Ακολούθως θα ερμηνεύσουμε τους διεθνείς εμπορικούς όρους – Incoterms αποδίδοντας την χρησιμότητά τους στο διεθνές εμπόριο και στην συνέχεια θα επεξηγηθεί η αλληλεπίδραση τους με την εφαρμογή της CISG. Κατά τη διάρκεια της εργασίας θα δίνονται παραδείγματα από την πλούσια Νομολογία ούτως ώστε να καταστεί κατανοητό το αντικείμενο της εν προκειμένω εργασίας και σε πρακτικό επίπεδο[26].

Για την ποιοτική ερμηνευτική έρευνα θα χρησιμοποιηθούν πλούσια ελληνόγλωσσα και ξενόγλωσσα εγχειρίδια και επιστημονικά άρθρα τα οποία εκσυγχρονίζονται και παρέχουν

[25] UNCITRAL (United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods): United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods.
[26] UNCITRAL (United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods): CLOUT Documents Database (uncitral.org).

στον αναγνώστη πλήρη ενημέρωση. Με μια οργανωμένη προσπάθεια για την απόκτηση του ως άνω υλικού, οι πληροφορίες θα διασταυρωθούν με άλλες έντυπες και ηλεκτρονικές πηγές και η συλλογή αυτών θα είναι έγκυρη και αξιόπιστη.

Κεφάλαιο 2 – Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις Διεθνείς Πωλήσεις Κινητών Πραγμάτων (Βιέννη 1980) (CISG)

2.1. Η σημασία και η σπουδαιότητα της CISG στις διεθνείς συναλλαγές

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις Διεθνείς Πωλήσεις κινητών πραγμάτων (CISG), είναι μια πολυμερής συνθήκη η οποία καθιερώνει ένα αδιάσπαστο πλαίσιο για τον τρόπο λειτουργίας του διεθνούς εμπορίου και συγκεκριμένα για τις διεθνείς συμβάσεις πωλήσεως κινητών πραγμάτων. Η CISG περιέχει ουσιαστικούς κανόνες ΙΔΔ οι οποίοι καθορίζουν τις ιδιωτικές σχέσεις των κρατών οι οποίες εμπεριέχουν στοιχεία αλλοδαπότητας. Ο σκοπός της εφαρμογής αυτών των κανόνων είναι να ρυθμίσουν μία κατάσταση με τρόπο ουσιαστικό ούτως ώστε να βρεθεί μία λύση επί της ουσίας[27]. Πιο συγκεκριμένα, οι διατάξεις της ρυθμίζουν τις συμβάσεις πώλησης κινητών πραγμάτων επί της ουσίας αναφορικά με την κατάρτιση της σύμβασης, δηλαδή με τον τρόπο που συνάπτουν τα μέρη την σύμβαση τους, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις αμφότερων των μερών και τέλος, τις συνέπειες της αθέτησης της σύμβασης από τα μέρη (άρθρο 4). Σημειωτέων, η CISG μπορεί να εφαρμοστεί και σε πωλήσεις οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, με την προϋπόθεση τα μέρη να επιλέξουν ότι η σύμβαση τους θα διέπεται από αυτήν.

Παράλληλα, η CISG χαρακτηρίζεται συχνά ως ένα από τα πιο επιτυχημένα κείμενα του διεθνούς δικαίου στον τομέα των εμπορικών συμβάσεων λόγω του υψηλού αριθμού των χωρών που την έχουν επικυρώσει (περισσότερες από 90 χώρες[28]) και λόγω της ποιότητας, της καινοτομίας και των παγκόσμιων λύσεων που επιτυγχάνονται με την εφαρμογή της[29]. Η επικύρωση της CISG από τα κράτη, μπορεί να πραγματοποιηθεί υπό συγκεκριμένους όρους ή δηλώσεις[30]. Εν παραδείγματι, η Κίνα κατά την επικύρωση της CISG (άρθρο 95), δήλωσε ότι δεν δεσμεύεται από το άρθρο 1παρ.1εδ' β της CISG, όπου στο συγκεκριμένο εδάφιο αναφέρεται ότι η σύμβαση θα εφαρμοστεί εάν το ΙΔΔ υποδεικνύει ως εφαρμοστέο δίκαιο,

[27] Γραμματικάκη Α.-Αλεξίου/Παπασιώπη Ζ.-Πασιά/Βασιλακάκης Ε, *Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο,* Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2012, σ. 22-23.
[28] ICCL (Institute of International Commercial Law): CISG: Table of Contracting States | Institute of International Commercial Law (pace.edu).
[29] Ingeborg S., *35 Years CISG and Beyond*, Eleven International Publishing, Hague, 2015, σ. 115.
[30] Ρούκουνας Ε., *Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2015, σ. 82.

το δίκαιο ενός συμβαλλόμενου κράτους της CISG[31]. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το κράτος (π.χ. Κίνα) δεν δεσμεύεται από τη σύμβαση και έτσι δεν εφαρμόζεται το δίκαιο αυτής. Σκοπός της δημιουργίας της CISG ήταν η παροχή ενός σύγχρονου και ενιαίου δικαίου για την σύμβαση της πώλησης, αποφεύγοντας την αναζήτηση στους κανόνες του ΙΔΔ οι οποίοι θα καθόριζαν το εφαρμοστέο δίκαιο στην σύμβαση. Με την δημιουργία της αποδίδεται η βεβαιότητα του δικαίου στις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές και μειώνεται το κόστος των εμπορικών συναλλαγών[32].Το κείμενο της CISG χρησιμοποιείται ως πηγή έμπνευσης για τα εθνικά νομικά συστήματα των κρατών καθώς ρυθμίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών ισορροπώντας τα συμφέροντα τους[33].

Το σύστημα του διεθνούς δικαίου διακρίνεται σε αναγκαστικού δικαίου κανόνες και σε ενδοτικού δικαίου κανόνες. Οι αναγκαστικού διεθνούς δικαίου κανόνες δεν αφήνουν περιθώρια παραβίασης ενώ οι ενδοτικού διεθνούς δικαίου κανόνες είναι ευέλικτοι και επιτρέπουν τυχόν παρεκκλίσεις σύμφωνα με τη βούληση των μερών[34]. Η εφαρμογή της CISG δεν είναι υποχρεωτική καθώς η σύμβαση δεν περιέχει αναγκαστικού δικαίου διατάξεις, αντιθέτως, δίδεται η ελευθερία επιλογής στα μέρη να επιλέξουν συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου η σύμβαση δεν θα τύχει εφαρμογής. Μ' άλλα λόγια, τα μέρη έχουν την δυνατότητα να παρεκκλίνουν από συγκεκριμένες διατάξεις της CISG ή μπορούν να μην την εφαρμόσουν καθόλου στο σύνολο της με την ρήτρα «opting out», ρητά ή σιωπηρά[35]. Ως ενδοτικό δίκαιο όπου τα μέρη μπορούν να επιλέξουν και την μη εφαρμογή του, υπάρχει και η δυνατότητα μεταβολής των συνεπειών των διατάξεων της σύμβασης (άρθρο 6)[36]. Η CISG δηλαδή δεν αποτελεί ius cogens (αναγκαστικό δίκαιο) το οποίο υποβάλλει όρια και φραγμούς στην συμβατική ελευθερία των συμβαλλόμενων μερών. Το αναγκαστικό δίκαιο θέτει συγκεκριμένους κανόνες οι οποίοι δεν μπορούν να παραβιαστούν από τα κράτη και δεν μπορούν να καταργηθούν ή να τροποποιηθούν με τη βούληση των κρατών[37].

---

[31] UNTC (United Nations Treaty Collection): UNTC.
[32] UNCITRAL: United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods (Vienna, 1980) (CISG) | United Nations Commission On International Trade Law.
[33] UNCITRAL: International Sale of Goods (CISG) and Related Transactions | United Nations Commission On International Trade Law.
[34] Ρούκουνας Ε., ό.π., σ. 154.
[35] Σταθόπουλος Μ.Π., *Επιτομή Γενικού Ενοχικού Δικαίου*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2016, σ. 14.
[36] Κορνηλάκης Π.Κ, *Επίτομο Ειδικό Ενοχικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2013, σ. 51.
[37] Σατλάνης Ν.Χ., *Θεμελιώδεις έννοιες και διαστάσεις της Διεθνούς και Ευρωπαϊκής έννομης τάξης (μια εισαγωγή στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο)*, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2005, σ. 55.

Με την υλοποίηση της CISG επιτυγχάνεται η βεβαιότητα δικαίου και παρέχεται η δυνατότητα στα μέρη να προσαρμόζουν τις συμβατικές τους σχέσεις. Οι διατάξεις της CISG εφαρμόζονται σ' όλες τις έννομες τάξεις των χωρών που έχουν επικυρώσει τη CISG. Είναι φανερό ότι, λόγω του ενδοτικού χαρακτήρα της, συντείνει στη δημιουργία διεθνών συναλλαγών καθώς οι συναλλασσόμενοι αισθάνονται ασφαλείς να την χρησιμοποιήσουν διευκολύνοντας μ' αυτό τον τρόπο τις μεταξύ τους σχέσεις[38].

Η ως άνω δυνατότητα επιλογής που παρέχεται στα μέρη, απορρέει από την αρχή της αυτονομίας της ιδιωτικής βούλησης του ατόμου, με την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη είναι ελεύθερα να διαπλάθουν τις έννομες σχέσεις τους όπως αυτά επιθυμούν. Πρόκειται για δυνατότητα τροποποίησης ή κατάργησης εν μέρει ή εν συνόλω των ρυθμίσεων, όπως επίσης και για τον καθορισμό ολόκληρης της ρύθμισης του περιεχομένου της σύμβασης (άρθρο 6). Επί της ουσίας, η βούληση των μερών είναι και ο «νόμος» με τον οποίο αποδίδονται λύσεις στα ζητήματα που προκύπτουν στις διεθνείς τους συναλλαγές. Συνεπώς, ο σκοπός αυτών των κανόνων είναι να ξεκαθαρίσουν μία ρύθμιση σε περίπτωση που αυτή είναι εναργής ή εκλείπει[39].

Εύκολα λοιπόν, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι, η CISG εξυπηρετεί δύο σκοπούς. Ο πρώτος είναι να προμοτάρει την ασφάλεια δικαίου σε περιπτώσεις διασυνοριακών συναλλαγών, αποφεύγοντας την περίπλοκη ανάλυση των συγκρούσεων δικαίου και ο δεύτερος σκοπός, είναι να προωθήσει το διεθνές εμπόριο μέσω της ταχύτητας που προσφέρει χωρίς να ευνοεί κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη λειτουργώντας ανεξάρτητα από την εθνικότητα των μερών (άρθρο 7παρ.1)[40].

Η καθιέρωση εφαρμογής παγκόσμιων προτύπων, όπως είναι η εφαρμογή της CISG, αποτελεί ζωτικής σημασίας για τη λειτουργία του διεθνούς νομικού συστήματος[41]. Επομένως, η CISG ως ρυθμιστικό πρότυπο για τις διεθνείς συμβάσεις πώλησης κινητών πραγμάτων, αποτελεί σημαντικό σταθμό για τις διεθνείς συναλλαγές εξαντλώντας πολλούς κινδύνους και νομικά εμπόδια[42].

---

[38] Φίλιου Π.Χ., *Ενοχικό Δίκαιο (Γενικό Μέρος*), Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα–Θεσσαλονίκη, 2011, σ. 412-413.
[39] Σταθόπουλος Μ.Π., ό.π., 2018, σ. 30-31,59.
[40] Grbic K., «Putting the CISG Where It Belongs: In the Uniform Commercial Code», *Touro Law Review*, τόμ.29, τχ. 1, 2013, σ. 177-180.
[41] Dixon M./McCorquodale R./Williams S., *International Law (Cases & Materials On)*, Oxford University Press, United Kingdom, 2011, σ. 22-23.
[42] Gojani S./Curri G., «Contract for international sale of goods – Cisg its importance and applicability», *Technium*

Η δομή της CISG χωρίζεται σε τέσσερα μέρη. Το πρώτο μέρος καθορίζει το πεδίο εφαρμογής της (άρθρα 1-13), όπου αναφέρεται σε ποιά κράτη εφαρμόζεται και υπό ποιες προϋποθέσεις, όπως επίσης και στις γενικότερες διατάξεις περί εφαρμογής όπως εν παραδείγματι στα εργαλεία ερμηνείας των συμβατικών δηλώσεων όπου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο διεθνής χαρακτήρας, η ομοιομορφία και η καλή πίστη στο παγκόσμιο εμπόριο. Το δεύτερο μέρος αφορά την κατάρτιση της σύμβασης πωλήσεως (πρόταση, αποδοχή, ανάκληση κ.ο.κ.) (άρθρα 14-24), το τρίτο μέρος αναφέρεται στις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των μερών σε περιπτώσεις όπου τα μέρη παραβιάζουν την σύμβαση πώλησης (άρθρα 25-88) και τέλος, το τέταρτο μέρος αφορά τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης, δηλαδή τα κράτη που έχουν επικυρώσει τη CISG (άρθρα 89-101)[43].

2.2. Πεδίο εφαρμογής της CISG

Η CISG θέτει τέσσερις προϋποθέσεις ως προς την εφαρμογή της. Αρχικά, πρέπει η σύμβαση μεταξύ των μερών να είναι σύμβαση πώλησης, η οποία έχει ως αντικείμενο τα ενσώματα κινητά πράγματα (αντικειμενική προϋπόθεση), τα μέρη να είναι εγκατεστημένα σε διαφορετικά κράτη (υποκειμενική προϋπόθεση), τα διαφορετικά κράτη να είναι συμβαλλόμενα κράτη της CISG (τοπική προϋπόθεση) και τέλος, η σύναψη της σύμβασης να έγινε μετά την έναρξη της ισχύς της CISG (χρονική προϋπόθεση)[44]. Αν συντρέχουν οι ως άνω αναφερόμενες προϋποθέσεις, τότε η CISG τίθεται σε εφαρμογή.

Η CISG παρέχει ομοιόμορφους κανόνες οι οποίοι ρυθμίζουν ένα μέρος του διεθνούς δικαίου της πώλησης. Αυτοί οι κανόνες διέπουν συγκεκριμένες πτυχές μιας διεθνής πώλησης, όπως για παράδειγμα, την κατάρτιση της σύμβασης (τον τρόπο με τον οποίο τα μέρη μπορούν να συνάψουν μεταξύ τους μια διεθνής πώληση), τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των μερών, τα έννομα βοηθήματα αυτών σε περιπτώσεις παραβίασης της σύμβασης και τα μέσα παράδοσης. Ζητήματα όπως η εγκυρότητα της σύμβασης, η απάτη ή η νομική ικανότητα ενός εκ των μερών, δεν ρυθμίζονται από αυτήν αλλά από το εθνικό δίκαιο[45].

Social Science Journal, τόμ.21, 2021, σ. 528-529.

[43] Παμπούκης Χ., ό.π., σ. 290-291.

[44] Φλάμπουρας Δ., «Συμβάσεις αγαθών και υπηρεσιών», στο Χ. Παμπούκης επιμ. *Δίκαιο Διεθνών Συναλλαγών*, Νομική Βιβλιοθήκη, 2010, σ. 296-297.

[45] Herdegen M., *Principles of International Economic Law*, Oxford University Press, United Kingdom, 2016, σ. 57-358.

Οι κανόνες της CISG εφαρμόζονται σε διεθνείς πωλήσεις κινητών αγαθών μεταξύ των μερών, των οποίων ο τόπος δραστηριοποίησης της επιχειρηματικότητας τους, βρίσκεται σε διαφορετικό κράτος και τα μέρη αυτά είναι συμβαλλόμενα στη διεθνή σύμβαση (CISG) (άρθρο 1παρ.1α'). Επιπλέον, η CISG διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της και σε μέρη τα οποία έχουν τον τόπο δραστηριοποίησης τους σε διαφορετικά κράτη, όμως, δεν χρειάζεται να είναι και συμβαλλόμενα μέρη της, με μόνη προϋπόθεση οι ιδιωτικοί διεθνείς κανόνες να οδηγούν στην εφαρμογή του δικαίου ενός συμβαλλόμενου κράτους (άρθρο 1παρ.1β'). Στην πρώτη προϋπόθεση, δεν γίνεται διαμεσολάβηση των κανόνων του ΙΔΔ καθώς τα μέρη είναι εγκατεστημένα σε κράτη συμβαλλόμενα της CISG, ενώ στην δεύτερη περίπτωση πραγματοποιείται η διαμεσολάβηση των κανόνων του ΙΔΔ ούτως ώστε να υποδείξουν το δίκαιο ενός συμβαλλόμενου κράτους[46]. Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι, για την εφαρμογή της CISG δεν είναι υποχρεωτικό τα συμβαλλόμενα μέρη να ασκούν υπό την εμπορική τους ιδιότητα[47].

Στον αντίποδα, υπάρχουν συγκεκριμένες περιπτώσεις οι οποίες υπεκφεύγουν του πεδίου εφαρμογής της. Εν παραδείγματι, η αγορά αγαθών που προορίζονται για προσωπική, οικογενειακή ή οικιακή χρήση, ηλεκτρικής ενέργειας, αξιογράφων, πλοίων κ.α. (άρθρο 2) δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της. Επίσης, δεν ασχολείται με ζητήματα περί της ισχύος της σύμβασης ή την κυριότητα των αγαθών[48].

Άξιο επισήμανσης, είναι το γεγονός ότι, η σύμβαση πώλησης καταρτίζεται και χωρίς τύπο. Βέβαια, τα κράτη που επικυρώνουν την CISG, μπορούν να δηλώσουν ότι επιθυμούν οι συμβάσεις πωλήσεως τους να συνάπτονται με έγγραφο τύπο (άρθρο 12,96). Σε περίπτωση που τα κράτη δεν κάνουν δήλωση περί του τρόπου αποδείξεως της ύπαρξης της σύμβασης, μπορούν να χρησιμοποιήσουν οποιαδήποτε μέσα για το σκοπό αυτό (άρθρο 11). Επιπροσθέτως, η CISG ερμηνεύεται αυτόνομα καθώς παρέχεται σε απλή γλώσσα και

---

[46] Ζαπριάνος Ν., «Το Σχέδιο ενός Κοινού Ευρωπαϊκού Δικαίου των Πωλήσεων – Ένα φιλόδοξο βήμα ή μια βεβιασμένη κίνηση;», *Social Science Research Network*, διαθέσιμο στο Το Σχέδιο ενός Κοινού Ευρωπαϊκού Δικαίου των Πωλήσεων - Ένα Φιλόδοξο Βήμα ή μια Βεβιασμένη Κίνηση; (The Draft Common European Sales Law – An Ambitious Step or a Rushed Action?) by Nikolaos Zaprianos :: SSRN.

[47] Ρόκας Ι.Κ., *Εμπορικό Δίκαιο (Γενικό Μέρος. Έμποροι, Εμπορικές Συναλλαγές, Αξιόγραφα, Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Ανταγωνισμός)*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2011, σ. 110.

[48] Frechtner H.M., «Selected issues relating to the CISG' s scope of application», *Social Science Research Network*, διαθέσιμο στο Selected Issues Relating to the CISG's Scope of Application by Harry M. Flechtner :: SSRN.

χρησιμοποιεί λέξεις οι οποίες είναι γνωστές προς τους συναλλασσόμενους χωρίς να χρειάζεται η παραπομπή στα εθνικά δίκαια των συμβαλλόμενων μερών (άρθρο 7)[49].

2.3. Συνοπτικά οι υποχρεώσεις του πωλητή σύμφωνα με τη CISG

Οι υποχρεώσεις του πωλητή απαριθμούνται στα άρθρα του Τρίτου Μέρους της CISG στο Δεύτερο Κεφάλαιο. Αναλυτικότερα, τα άρθρα που αναφέρονται στις κύριες και παρεπόμενες υποχρεώσεις του πωλητή είναι τα εξής, από το άρθρο 30 μέχρι το 37 και από το 41 μέχρι το 42. Βάση της CISG, ο πωλητής έχει τρεις κύριες υποχρεώσεις τις οποίες πρέπει να εκτελέσει για την ομαλή εξέλιξη της σύμβασης. Ειδικότερα, ο πωλητής πρέπει να προβεί στην παράδοση των κινητών πραγμάτων, στην προσκόμιση των κατάλληλων εγγράφων που σχετίζονται με αυτά και στην μεταβίβαση της κυριότητας αυτών (άρθρο 30)[50].

Αναφορικά με την παράδοση των κινητών πραγμάτων, αυτή πρέπει να πραγματοποιείται βάση των όρων που τα μέρη όρισαν στην σύμβαση πώλησης. Αυτό σημαίνει, ότι τα αγαθά που παραδίδονται πρέπει να είναι τα συμφωνηθέντα και να μην παραδίδονται αγαθά τα οποία δεν συμφωνήθηκαν εξαρχής για την παράδοση τους (άρθρο 35)[51]. Πιο συγκεκριμένα, τα αγαθά πρέπει να συμμορφώνονται βάση των προτιμήσεων του αγοραστή και της περιγραφής αυτών, να πληρούν τις προϋποθέσεις τις οποίες ανέφερε εκ των προτέρων ο αγοραστής προς την εκπλήρωση του επιδιωκόμενου σκοπού τους και τέλος, η ποιότητα αυτών να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του αγοραστή[52]. Στην υπόθεση υπ' αριθμόν 1284, η κορεάτικη εταιρία ισχυρίστηκε ότι τα αγαθά δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις των όρων της σύμβασης προμήθειας που σύναψε με την ισπανική εταιρία. Το δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό της κορεάτικης εταιρίας καθώς για την επίκληση του συγκεκριμένου άρθρου, απαιτείται να αποδειχθεί ότι η συμφωνία απαιτούσε την προμήθεια συγκεκριμένης ποιότητας εμπορευμάτων. Στην ουσία, έπρεπε η κορεάτικη εταιρία να αποδείξει ότι τα

[49] Φίλιου Π.Χ., ό.π., σ. 110-11.
[50] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 382επ..
[51] Flechtner H.M., «Decisions on Conformity of Goods Under Article 35 of the U.N. Sales Convention (CISG): The Mussels Case, Evidentiary Standards for Lack of Conformity, and the Default Rule vs. Cumulative Views of Implied Conformity Obligations», *Social Science Research Network*, διαθέσιμο στο SSRN-id2121664.pdf.
[52] Bradgate R., «Consumer Guarantees: The EC' s draft Directive», *Web Journal of Current Legal Issues in association with Blackstone Press Ltd*, 1997, σ. 6.

εμπορεύματα δεν εξυπηρετούσαν τον σκοπό για τον οποίο προμηθεύτηκαν (άρθρο 35παρ.1,2)[53].

Ωστόσο, τα αγαθά που παραδίδονται, πρέπει να μην είναι επιβαρυμένα με δικαιώματα ή αξιώσεις τρίτων με μόνη εξαίρεση, την περίπτωση όπου ο αγοραστής είναι σύμφωνος με την ύπαρξη τέτοιων δικαιωμάτων ή αξιώσεων (άρθρο 41). Είναι φανερό ότι, η συγκεκριμένη διάταξη παρέχει στον αγοραστή την δυνατότητα να απολαύσει τη χρήση των αγαθών, χωρίς παρεμβολές και τυχόν περιορισμούς από άλλα πρόσωπα[54].

Σημαντικό είναι να αναφερθεί ότι, ο πωλητής ευθύνεται για τη μη συμμόρφωση των αγαθών κατά τη διάρκεια μετακύλισης του κινδύνου στον αγοραστή αλλά και μετά το χρονικό αυτό διάστημα (άρθρο 36). Παραδείγματος χάριν, ένας Έλληνας πωλητής και ένας Ολλανδός αγοραστής σύναψαν σύμβαση πώλησης καρπουζιών. Μετά την παραλαβή των καρπουζιών, ο αγοραστής αρνήθηκε να καταβάλει το τίμημα με την αιτιολογία ότι τα καρπούζια ήταν κατώτερης ποιότητας από αυτά που προσδοκούσε να παραλάβει. Το δικαστήριο έκρινε ότι, δεν επρόκειτο για σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων και ότι ο πωλητής ήταν υπεύθυνος μόνο για τα ελαττώματα που είχαν τα καρπούζια κατά τη διάρκεια της αποστολής τους, όπου μεταβαίνει ο κίνδυνος στον αγοραστή (άρθρο 36). Συνεπώς, το δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο των καρπουζιών καθώς δεν εξέτασε τα εμπορεύματα εγκαίρως (άρθρο 38) ούτε ενημέρωσε τον πωλητή γι' αυτό (άρθρο 39)[55]. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η σχέση αυτής της διάταξης, όπως και των άρθρων 66-69 για την μεταβίβαση του κινδύνου, με τους διεθνείς εμπορικούς όρους (Incoterms) η οποία θα εξεταστεί στο επόμενο κεφάλαιο.

Άξιο επισήμανσης είναι το ζήτημα της κυριότητας, όπου οι επιπτώσεις της μεταβίβασης της δεν ρυθμίζονται από την CISG αλλά από το εθνικό δίκαιο (άρθρο 4β')[56]. Στην υπόθεση υπ' αριθμόν 1733, το δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο πωλητής δεν ήταν συνεπής με τις υποχρεώσεις του καθώς δεν παρέδωσε τα αγαθά ούτε μεταβίβασε την κυριότητα αυτών στον

---

[53] CLOUT Case 1284, Korean company v. Spanish company, Republic of Korea: Seoul Central District Court, 2007GAHAB19698, 5 December 2008.

[54] Flechtner H.M., «Funky Mussels, a Stolen Car, and Decrepit Used Shoes: Non-Conforming Goods and Notice Thereof under the United Nations Sales Convention», *Boston University International Law Journal*, τόμ.26, τχ. 1, 2008, σ. 11-12.

[55] Unilex Case 1387, *Person of Greece v. Ed Fruit & Vegatables B.V.*, Rechtbank Breda, Netherlands, N. 197586 / KG ZA 08-659, 16 January 2009.

[56] Goode R./Kronke H./McKendrick, *Transnational Commercial Law (Text, Cases, and Materials)*, Oxford University Press, New York, 2007, σ. 295.

αγοραστή με αποτέλεσμα ο αγοραστής να ασκήσει πρόσθετη προθεσμία παρέχοντας στον πωλητή την ευκαιρία να εκτελέσει τα καθήκοντά του[57].

2.4. Συνοπτικά οι υποχρεώσεις του αγοραστή σύμφωνα με τη CISG

Οι υποχρεώσεις του αγοραστή αποτυπώνονται στο Τρίτο Μέρος και Τρίτο Κεφάλαιο της CISG στις διατάξεις των άρθρων 53 μέχρι 60. Για να τηρηθούν οι υποχρεώσεις του αγοραστή, απαιτείται η πληρωμή του χρηματικού ποσού των αγαθών και η παραλαβή αυτών, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης. Στις ως άνω διατάξεις, δίδονται κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την πληρωμή του τιμήματος, τον τόπο και τον χρόνο πληρωμής του. Η παράγραφος 1 του άρθρου 58, αναφέρεται στη δυνατότητα του αγοραστή να μην αποδεχτεί την πληρωμή του τιμήματος μέχρι τη στιγμή που ο πωλητής θα του παραδώσει τα αγαθά, δηλαδή θα του παραχωρήσει την διάθεσης τους[58]. Στην υπόθεση υπ' αριθμόν 960, το δικαστήριο έκρινε ότι ο αγοραστής ήταν υποχρεωμένος να πληρώσει το τίμημα για τα αγαθά που είχαν ήδη παραδοθεί (υποχρέωση που απορρέει από τις διατάξεις της CISG) και μάλιστα εντός της προθεσμίας που είχε καθορισθεί στη σύμβαση. Λόγω της μη τήρησης των υποχρεώσεων του, ο πωλητής έχει το δικαίωμα να ασκήσει τα έννομα βοηθήματά του[59].

2.5. Η σχέση της CISG με το εθνικό δίκαιο

Είναι γνωστό ότι, οι διεθνείς συνθήκες μπορούν να λειτουργήσουν σε εθνικό επίπεδο μόνο όταν αυτές έχουν ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο. Με την επικύρωση της CISG η οποία αποτελεί διεθνής σύμβαση, η CISG ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο των χωρών. Με την ενσωμάτωση της CISG στο εσωτερικό νομικό σύστημα των κρατών, η CISG κατισχύει κάθε άλλου αντίθετου κανόνα[60].

---

[57] CLOUT Case 1733, *Anexo Comercial Importação e Distribuição Ltda. – EPP. v. Noridane Foods S.A*, Brazil: Appellate Court of the State of Rio Grande do Sul, 12th Private Law Chamber, Appeal No. 0000409-73.2017.8.21.7000, 14 February 2017.

[58] Κορνηλάκης Π.Κ, ό.π., 2013, σ. 53-63.

[59] CLOUT Case 960, *Belarusian Consumer Association v. Russian company*, Republic of Belarus: Economic Court of Grodno Region, 29 April 2008.

[60] Σατλάνης Ν.Χ., *Θεμελιώδεις έννοιες και διαστάσεις της Διεθνούς και Ευρωπαϊκής έννομης τάξης (μια εισαγωγή στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο)*, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2005, σ. 131.

Περαιτέρω, όταν εφαρμόζεται ένας κανόνας διεθνούς δικαίου, όπως στο παράδειγμα μας με την εφαρμογή της CISG, αυτό συμβαίνει επειδή το προβλέπει ένας κανόνας του εθνικού δικαίου με την ενσωμάτωση της σ' αυτό[61]. Επομένως, η CISG δεν μπορεί να εφαρμοστεί, αν δεν την επικυρώσουν πρώτα τα κράτη.

Αν τα μέρη επιλέξουν την CISG για να διέπει την σύμβαση τους, τότε το εθνικό δίκαιο δεν τυγχάνει εφαρμογής[62]. Ο λόγος που δεν εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο αποτυπώνεται στο άρθρο 7 της CISG, όπου ο σκοπός της διάταξης είναι σαφής. Η διάταξη του εν λόγω άρθρου αναφέρεται στην λειτουργία της και συγκεκριμένα στον διεθνή χαρακτήρα της. Παράλληλα, το συγκεκριμένο άρθρο αναφέρεται στην αναγκαιότητα να προμοτάρει τους κοινούς ομοιόμορφους κανόνες της με τρόπο που να εξασφαλίζεται η καλή πίστη στις διεθνείς συναλλαγές[63].

Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 7, αναφέρεται στις περιπτώσεις όπου υπάρχουν κενά και για την κάλυψη αυτών, τυγχάνουν εφαρμογής οι γενικές αρχές της CISG και όταν εκλείπουν αυτές εφαρμόζονται οι κανόνες του ΙΔΔ. Ιεραρχικά, είναι εφαρμόσιμη πρώτα η CISG και όπου δεν τυγχάνει εφαρμογής αυτή, συμπληρώνονται τα κενά με τις γενικές αρχές της και τέλος, όπου δεν εφαρμόζονται ούτε αυτές, εφαρμόσιμοι είναι οι κανόνες του ΙΔΔ για την υπόδειξη του δικαίου. Το άρθρο 7 είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της CISG καθώς η επιτυχία της εξαρτάται από την κατεύθυνση που θα χρησιμοποιήσουν τα δικαστήρια για την ερμηνεία της και την κάλυψη των κενών[64].

Στην υπόθεση 1586, το δικαστήριο επισήμανε ότι η σύμβαση πώλησης πρέπει να ερμηνεύεται βάση του διεθνή χαρακτήρα της CISG και την αναγκαιότητα προώθησης των ομοιόμορφων κανόνων της, τηρώντας την καλή πίστη στις διεθνείς συναλλαγές[65]. Επί της ουσίας, το δικαστήριο επιβεβαιώνει την εφαρμογή του συγκεκριμένου άρθρου.

---

[61] Crawford J., *Brownlie's Principles of Public International Law*, Oxford University Press, United Kingdom, 2019, σ. 45.
[62] Dixon M./McCorquodale R./Williams S., *International Law (Cases & Materials On)*, ό.π., σ. 22-23.
[63] Berman P.S., «The inevitable legal pluralism within universal harmonization regimes: the case of the CISG», *Uniform Law Review*, τόμ.21, τχ.1, 2016, σ. 4.
[64] Viscasillas P.P., «Interpretation and gap-filling under the CISG: contrast and convergence with the Unidroit Principles», *Uniform Law Review*, τόμ. 22, τχ.1, 2017, σ. 5-6.
[65] CLOUT Case 1586, *Corporate Web Solutions v. Dutch company and Vendorlink B.V.*, The Netherlands: Rechtbank Midden-Nederland, No. C/16/364668/HA ZA 14-217, 25 March 2015.

Κεφάλαιο 3 – Τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε ουσιώδη αθέτηση της σύμβασης από τον πωλητή σύμφωνα με τη CISG

3.1. Παρουσίαση των έννομων βοηθημάτων του αγοραστή σε περιπτώσεις που ο πωλητής αθετεί ουσιωδώς την σύμβαση

Ο αγοραστής ασκεί τα δικαιώματα που του παρέχονται από την CISG και συγκεκριμένα από τα άρθρα 45 μέχρι 52 και 74 μέχρι 77. Πρόκειται για διαφορετικά έννομα βοηθήματα τα οποία ασκούνται σε περιπτώσεις που ο πωλητής παραβαίνει τα συμβατικά του καθήκοντα. Τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε ουσιώδη παραβίαση, είναι τα εξής: το δικαίωμα της αυτούσιας εκπλήρωσης της παροχής, το δικαίωμα της αντικατάστασης των αγαθών με άλλα αγαθά, το δικαίωμα της υπαναχώρησης και το δικαίωμα της αξίωσης της αποζημιώσεως[66]. Ο αγοραστής ασκεί τα ως άνω δικαιώματα στις περιπτώσεις που ο πωλητής παραβίασε τη σύμβαση με την μη εκπλήρωση των δικών του καθηκόντων. Η έννοια της ουσιώδους αθέτησης της σύμβασης θα εξεταστεί στην συνέχεια για την καλύτερη κατανόηση του περιεχομένου του εν λόγω κεφαλαίου.

Αναφορικά με το πρώτο έννομο βοήθημα, ο αγοραστής μπορεί να ζητήσει την εκπλήρωση των καθηκόντων του πωλητή βάση των όσων συμφωνήθηκαν στην σύμβαση και με την προϋπόθεση ότι ακόμα δεν έχει ασκηθεί η υπαναχώρηση (άρθρο 46παρ.1). Η αντικατάσταση με άλλα αγαθά, ασκείται στις περιπτώσεις όπου τα αρχικά αγαθά που παραδόθηκαν δεν ανταποκρίνονται στη σύμβαση. Αξίζει να τονισθεί ότι, για την άσκηση αυτού του δικαιώματος, λαμβάνεται υπόψη αφενός, το όφελος του αγοραστή και αφετέρου, οι οικονομικές επιβαρύνσεις του πωλητή για την αντικατάσταση αυτών. Περαιτέρω, ο αγοραστής πρέπει να ενημερώσει τον πωλητή εντός εύλογου χρόνου από τη στιγμή που διαπίστωσε την μη συμμόρφωση των αγαθών με τα συμφωνηθέντα (άρθρο 46παρ.2)[67]. Σημαντικό είναι να αναφερθεί ότι, η αντικατάσταση όπως και η υπαναχώρηση, ασκούνται μόνο σε περιπτώσεις ουσιώδους παραβίασης.

---

[66] Flechtner H.M., «Buyers' remedies in general and buyers' performance-oriented remedies», *Journal of Law and Commerce*, τόμ.25, τχ.339, 2005, σ. 339-342.

[67] DiMatteo L.A./Dhooge L./Greene S./Maurer V., «The Interpretive Turn in International Sales Law: An Analysis of Fifteen Years of CISG Jurisprudence», *Northwestern Journal of International Law & Business*, τόμ. 24, τχ. 2, 2004, σ. 402-403.

Η υπαναχώρηση ασκείται μόνο σε ουσιώδη παραβίαση της σύμβασης όπως έχει ήδη αναφερθεί και ο αγοραστής ορίζει συγκεκριμένη χρονική περίοδο μέσα στην οποία πρέπει να ενεργήσει ο πωλητής εκπληρώνοντας τα καθήκοντά του. Στην περίπτωση που ο πωλητής δεν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την διάταξη του άρθρου 30, τότε ο αγοραστής μπορεί να υπαναχωρήσει και να ενημερώσει τον πωλητή για την υπαναχώρηση του (άρθρο 49παρ.1α)[68].

Η αποζημίωση μπορεί να ασκηθεί είτε αυτοτελώς είτε σωρευτικά με άλλα έννομα βοηθήματα. Υπολογίζεται βάση του ποσού της ζημίας και της περαιτέρω ζημίας δηλαδή του διαφυγόντος κέρδους (άρθρο 74) και ο αγοραστής είναι υποχρεωμένος να προβεί στον περιορισμό αυτής (άρθρο 77)[69]. Στην συνέχεια, θα επεξηγηθούν περισσότερο τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε περίπτωση που ο πωλητής παραβιάζει ουσιωδώς την σύμβαση με την παράλειψη του να μην εκτελέσει τα καθήκοντα του, αφού πρώτα αναλυθεί η έννοια της ουσιώδους αθέτησης.

3.2. Η έννοια της ουσιώδους αθέτησης της σύμβασης

Θα αποτελούσε παράλειψη να μην αναφερθούμε στην έννοια της ουσιώδους αθέτησης και πότε αυτή υπάρχει. Ουσιώδης αθέτηση/παράβαση είναι η παράβαση που προκαλεί βλάβη στο ένα μέρος της σύμβασης, με αποτέλεσμα αυτός που παραβιάζει τη σύμβαση να στερεί από τον άλλον ό,τι αυτός προσμένει από τη σύμβαση, αδιαφορώντας για οποιαδήποτε μορφή ή ύπαρξη υπαιτιότητας (άρθρο 49παρ.1α). Βέβαια, αυτό που εξετάζεται είναι η διακινδύνευση των συμφερόντων του αγοραστή και η μόνη εξαίρεση στον κανόνα είναι, όταν αυτός που στην ουσία παραβιάζει την σύμβαση δεν προέβλεψε την βλάβη και ούτε ένας σώφρων συναλλασσόμενος ο οποίος βρίσκεται σε όμοια κατάσταση δεν θα μπορούσε να την προβλέψει (άρθρο 25)[70].

Στην ουσία η διάταξη του άρθρου 25, απαιτεί βλάβη των συμφερόντων του αγοραστή ή του πωλητή αντίστοιχα και την πρόβλεψη των προσδοκιών των μερών βάση ενός συνετού

---

[68] Herdegen M., *ό.π.*, σ. 363-364.
[69] Κορνηλάκης Α., *Η αθέτηση της αμφοτεροβαρούς σύμβασης (Δικαιοσυγκριτική, οικονομική και δικαιοπολιτική προσέγγιση),* Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα–Θεσσαλονίκη, 2009, σ. 241-253.
[70] Goode R./Kronke H./McKendrick, ό.π., σ. 296-297.

συναλλασσόμενου. Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία στην ουσιώδη αθέτηση είναι η βαρύτητα της αθέτησης, δηλαδή της υποχρέωσης του ενός μέρους έναντι του άλλου και κατά πόσο η παράβαση αυτή βλάπτει τα συμφέροντα του ζημιωθέντα[71]. Η αθέτηση πρέπει να είναι τόσο σημαντική όπου τα συμφέροντα του αγοραστή να μην μπορούν να ικανοποιηθούν με άλλο τρόπο (όπως για παράδειγμα με την αποζημίωση). Ο πυρήνας της διάταξης έγκειται στο συμφέρον των μερών, αν δηλαδή αυτά έχουν συμφέρον να διατηρήσουν ή όχι τη σύμβαση[72].

Αποφασιστικής σημασίας κρίνεται η συμβολή του Επαρχιακού Δικαστηρίου του Λουγκάνο (στην Ελβετία), όπου στην υπόθεση με αριθμό 1400 έκρινε ότι, υπήρχε ουσιώδης παραβίαση των υποχρεώσεων του πωλητή καθώς ο αριθμός των παιχνιδιών που είχαν παραγγελθεί δεν αντιστοιχούσαν σε όσα είχαν συμφωνήσει εξαρχής τα μέρη ούτε είχαν προσκομιστεί τα απαραίτητα έγγραφα (πιστοποίηση ασφαλείας)[73]. Πρόκειται για τις κύριες υποχρεώσεις του πωλητή, τις οποίες ο πωλητής παρέλειψε να εκτελέσει (άρθρο 25,30).

3.3. Η αυτούσια εκπλήρωση της παροχής εκ μέρους του πωλητή

Η άσκηση του δικαιώματος της αυτούσιας εκπλήρωσης προηγείται έναντι των υπόλοιπων έννομων βοηθημάτων του αγοραστή και ασκείται σε περιπτώσεις όπου ο αγοραστής δεν άσκησε ήδη κάποιο άλλο έννομο βοήθημα. Πράγματι, με την άσκηση κάποιου άλλου έννομου βοηθήματος όπως για παράδειγμα της υπαναχώρησης, τα έννομα αποτελέσματα διαφέρουν. Με την άσκηση της αυτούσιας εκπλήρωσης, ο αγοραστής ζητά από τον πωλητή να εκτελέσει οποιαδήποτε του υποχρέωση (κύρια, παρεπόμενη ή λοιπή) σώζοντας την σύμβαση ενώ με την υπαναχώρηση, τα μέρη απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις τους (με εξαίρεση τυχόν αξιώσεων αποζημίωσης) και η σύμβαση λύνεται (άρθρα 46παρ.1, 81παρ.1)[74].

---

[71] Σταθόπουλος Μ.Π., *Αστικό Δίκαιο: Γενικές Αρχές – Γενικό Ενοχικό – Ειδικό Ενοχικό*, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2010, σ. 735-738.
[72] Κορνηλάκης Π.Κ., *Επίτομο Ειδικό Ενοχικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, 2020, σ. 59-60.
[73] CLOUT Case 1400, *Swiss buyers v. Italian seller*, Switzerland: Pretore del Distretto di Lugano (Lugano District Court), OA.2000.459, 19 April 2007.
[74] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 453-454.

Περαιτέρω, ο πωλητής είναι υποχρεωμένος να προβεί σε παράδοση των αγαθών μη βεβαρυμμένων με δικαιώματα ή αξιώσεις άλλων προσώπων (άρθρο 41). Σε περίπτωση που παραδοθούν τέτοια αγαθά, ο αγοραστής είναι υποχρεωμένος να ενημερώσει τον πωλητή έγκαιρα για την φύση τους (άρθρο 43παρ.1). Η μόνη παρέκκλιση όπου ο πωλητής απαλλάσσεται από αυτή την ευθύνη είναι, η περίπτωση της διάταξης του άρθρου 42 όπου ο αγοραστής έχει εις γνώση του τέτοιο δικαίωμα ή αξίωση ή υποχρεούται να γνωρίζει τέτοιο δικαίωμα ή αξίωση(άρθρο 42παρ.2)[75].

Κρίσιμη είναι η υπόθεση 1586, η οποία αφορούσε μια ηλεκτρονική άδεια χρήσης λογισμικού μεταξύ μιας Καναδικής εταιρίας λογισμικού και ενός Ολλανδού αγοραστή ο οποίος μετέφερε το λογισμικό σ' άλλη εταιρία. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η συμφωνία μεταξύ του πωλητή και του αγοραστή ήταν σύμφωνη με τα άρθρα 41 και 42 της CISG καθώς τα αγαθά είχαν παραδοθεί χωρίς δικαιώματα τρίτων, συμπεριλαμβανομένων και των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας. Επίσης, το δικαστήριο έκρινε ότι, η μεταβίβαση του λογισμικού από τον αγοραστή σ' άλλην εταιρία δεν παραβίαζε την συμφωνία μεταξύ του αρχικού πωλητή και του αγοραστή[76].

Παράλληλα, ο αγοραστής μπορεί να ορίσει μια επιπλέον προθεσμία εύλογου χρονικού διαστήματος μέσα στην οποία υποχρεώνει τον πωλητή να εκτελέσει τα καθήκοντά του (άρθρο 47παρ.1). Ο εύλογος χρόνος εκτιμάται πάντα, ανάλογα με τις περιστάσεις και τις συνθήκες της κάθε περίπτωσης, τα συμφέροντα του αγοραστή για την γρηγορότερη παράδοση των αγαθών και τους λόγους για τους οποίους αδυνατεί ο πωλητής να παραδώσει τα αγαθά έγκαιρα. Μέσα σ' αυτή τη προθεσμία, ο αγοραστής δεν δικαιούται να ασκήσει κάποιο άλλο έννομο βοήθημα, με εξαίρεση την περίπτωση που ο πωλητής τον ενημερώσει εκ των προτέρων ότι δεν πρόκειται να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του. Επομένως, σ' αυτή τη περίπτωση μπορεί να ζητήσει και την καταβολή αποζημίωσης λόγω καθυστέρησης της εκτέλεσης των υποχρεώσεων του πωλητή (άρθρο 47παρ.2)[77].

Στην υπόθεση 1638, επρόκειτο για σύμβαση πώλησης μεταξύ ενός Ολλανδού πωλητή και ενός Ρώσου αγοραστή. Τα αγαθά δεν είχαν παραδοθεί βάση των όρων της σύμβασης και ο

---

[75] Flechtner H.M., «Funky Mussels, a Stolen Car, and Decrepit Used Shoes: Non-Conforming Goods and Notice Thereof under the United Nations Sales Convention», *Boston University International Law Journal*, τόμ. 26, τχ.1, 2008, σ. 11-14.
[76] CLOUT Case 1586, *Corporate Web Solutions v. Dutch company and Vendorlink B.V.*, The Netherlands: Rechtbank Midden-Nederland, No. C/16/364668/HA ZA 14-217, 25 March 2015.
[77] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 456-457.

αγοραστής είχε ενημερώσει τον πωλητή γι' αυτό χωρίς να λάβει καμία απάντηση. Ο πωλητής ισχυρίστηκε ότι δεν έλαβε ποτέ τέτοια ενημέρωση ενώ ο αγοραστής έταξε μάλιστα και δέκα (10) ημέρες ως επιπλέον προθεσμία για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του ο πωλητής. Το δικαστήριο έκρινε ότι το χρονικό διάστημα των δέκα (10) ημερών, δεν ήταν εύλογη διάρκεια σύμφωνα με το χρόνο παραγωγής των αγαθών και γι' αυτό το λόγο απέρριψε την αξίωση του αγοραστή[78]. Επομένως, όπως διαπιστώνεται και από την Νομολογία, ο προσδιορισμός του εύλογου χρονικού διαστήματος αποτελεί δύσκολο εγχείρημα και εξετάζεται σε κάθε περίπτωση ανάλογα με τις περιστάσεις.

3.4. Το δικαίωμα της αντικατάστασης των αγαθών

Το δικαίωμα της αντικατάστασης των αγαθών ασκείται μόνο στις περιπτώσεις όπου ο πωλητής παραβιάζει ουσιωδώς την σύμβαση. Είναι απαραίτητο να επισημανθεί ότι, ο αγοραστής πρέπει να προβεί το συντομότερο δυνατό σε έλεγχο των αγαθών με σκοπό να διακριβώσει αν αυτά αντιστοιχούν στα προ συμφωνηθέντα (άρθρο 38παρ.1)[79]. Βέβαια, η άσκηση του δικαιώματος της αντικατάστασης, μπορεί να συνοδευτεί και με κοινοποίηση στον πωλητή, όπου ο αγοραστής θα ενημερώσει τον πωλητή για τα πράγματα που δεν ανταποκρίνονται στα συμφωνηθέντα. Επιπροσθέτως, ο αγοραστής μπορεί να ενημερώσει και μετέπειτα τον πωλητή εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την στιγμή που εξακρίβωσε ότι τα αγαθά δεν αντιστοιχούν με τα συμφωνηθέντα και να καθορίσει με σαφήνεια την έλλειψη ανταπόκρισης (άρθρα 46παρ.2, 39παρ.1)[80].

Εκτός από αυτές τις περιπτώσεις, ο αγοραστής μπορεί να ενημερώσει τον πωλητή και εντός δυο ετών από τη στιγμή που παραδόθηκαν σε αυτόν τα αγαθά (άρθρο 39παρ.2). Σημειωτέων, ο πωλητής δεν μπορεί να επικαλεσθεί ότι δεν ευθύνεται αφενός, για την μη ανταπόκριση των αγαθών και αφετέρου, για την αντικατάσταση αυτών, αν αυτός γνώριζε εκ των προτέρων για την έλλειψη ανταπόκρισης ή όφειλε να γνωρίζει γι' αυτήν (άρθρο 40).

---

[78] CLOUT Case 1638, *Dutch seller v. Russian buyer*, Russian Federation: The International Commercial Arbitration Court at the Russian Federation Chamber of Commerce and Industry, Arbitral award in case No. 14/20148, 3 December 2014.

[79] Gillette C.P./Walt S.D., *The UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods: Theory and Practice*, Cambridge University Press, New York, 2016, σ. 164.

[80] Jafarzadeh M., «Buyer' s Right to Specific Performance», edited by: Pace International Law Review *Review of the Convention on Contracts for the International Sale of Goods*, Kluwer Law International, United Kingdom, 2004, σ. 168-169.

Αντιθέτως, η μόνη περίπτωση όπου μπορεί να απαλλαχθεί από την υποχρέωση του προς αντικατάσταση, είναι να γνωρίζει ο αγοραστής ή οφείλει να γνωρίζει για την μη ανταπόκριση των αγαθών (άρθρο 35παρ.3)[81].

Στην υπόθεση 1590, ο Πολωνός πωλητής και ο Καναδός αγοραστής συνήψαν σύμβαση πώλησης βαφών και σκληρυντικών για τα αυτοκίνητα όπου μετά την παράδοση των εμπορευμάτων, ο αγοραστής ενημέρωσε τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης των εμπορευμάτων. Ακολούθως, ο πωλητής θέλησε να σταλθούν μερικά δείγματα προς εξέταση για να εξακριβωθεί ακριβώς η μη συμμόρφωση των εμπορευμάτων και ο αγοραστής δεν ανταποκρίθηκε. Το δικαστήριο έκρινε ότι, ο αγοραστής ενημέρωσε τον πωλητή για την μη συμμόρφωση των εμπορευμάτων όμως δεν εξακρίβωσε την φύση της μη συμμόρφωσης και δεν απέδειξε αποτελεσματικά ότι τα εμπορεύματα ήταν ελαττωματικά (απαραίτητη προϋπόθεση για να ασκήσει το δικαίωμα της αντικατάστασης). Ο αγοραστής είναι υπόχρεος να ενημερώσει τον πωλητή για την μη συμμόρφωση, όπως και για την φύση της μη συμμόρφωσης, αλλιώς χάνει το δικαίωμα άσκησης της αντικατάστασης των αγαθών. Επομένως, το δικαστήριο έκρινε ότι, ο πωλητής εκτέλεσε τα καθήκοντα του βάση του άρθρου 30 και καταδίκασε τον αγοραστή στην πληρωμή των εμπορευμάτων[82].

3.5. Το δικαίωμα της υπαναχώρησης

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου ο πωλητής δεν τηρεί τα καθήκοντα του που απορρέουν από τη σύμβαση πώλησης. Λόγω της μη τήρησης αυτών, παρεμποδίζεται και η εκτέλεση της σύμβασης. Λαμβανομένων των συμφερόντων αμφότερων των μερών και των αποτελεσμάτων μιας «εκκαθαρισμένης» σύμβασης, θα πρέπει να σταθμίζεται και η βαρύτητα της κάθε παράβασης των υποχρεώσεων των μερών[83]. Η διαδικασία λύσης μιας σύμβασης επιφέρει οικονομικές επιβαρύνσεις και καθυστερήσεις έως ότου ικανοποιηθούν τα μέρη. Γι' αυτό το λόγο, δίδεται και η επιπλέον προθεσμία όπου με την άπρακτη παρέλευση της, καθίσταται βέβαιο ότι η παράβαση είναι ουσιώδης[84].

---

[81] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 454-456.
[82] CLOUT Case 1590, *Company D. (Polish Seller) v. CANADA INC (Canadian Buyer),* Poland: Court of Appeal in Białystok, I ACa 319/12, 20 November 2012.
[83] Πουλιάδης Α.Κ., *Συρροή κανόνων ειδικού και γενικού ενοχικού δικαίου στην αστική ευθύνη του πωλητή*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη, 1997, σ. 116επ..
[84] Κορνηλάκης Α., ό.π., 2009, σ. 432-438.

Το δικαίωμα υπαναχώρησης του αγοραστή, χρησιμοποιείται μόνο σε ουσιώδη παράβαση των καθηκόντων του πωλητή (άρθρο 49παρ.1α'), όταν δηλαδή ο πωλητής δεν εκτελέσει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη σύμβαση μετά από συγκεκριμένη προθεσμία που έχει καθορίσει ο αγοραστής (άρθρο 47παρ.1α,49παρ.1β') και όταν η ουσιώδης παράβαση είναι πασιφανής από πλευράς του πωλητή (άρθρο 72). Περαιτέρω, μπορεί να υπαναχωρήσει και όταν υπάρχουν τμηματικές ή μελλοντικές παροχές (άρθρο 73)[85].

Παράδειγμα της πρώτης παραγράφου του άρθρου 72, αποτελεί η υπόθεση 1180 στο Εφετείο του Σάο Πάολο (στην Βραζιλία) όπου οι αγοραστές δεν είχαν πληρώσει το χρηματικό ποσό που αναλογούσε στη σύμβαση καθώς ήταν σαφές ότι ο πωλητής δεν θα εκπλήρωνε τις υποχρεώσεις του. Ο λόγος που δεν πληρώθηκε το τίμημα οφείλεται στο γεγονός ότι ήταν πασιφανές εκ των προτέρων ότι ο πωλητής θα παραβιάσει ουσιωδώς την σύμβαση[86].

Όταν ο αγοραστής ορίσει επιπροσθέτως μία προθεσμία, τότε μέσα σε αυτή τη χρονική περίοδο πρέπει ο πωλητής να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του. Στην περίπτωση που ο πωλητής δεν προβεί στην παράδοση των αγαθών ή όταν ενημερώσει τον αγοραστή για την μη παράδοση αυτών, τότε ο αγοραστής μπορεί να υπαναχωρήσει (άρθρο 49παρ.1β). Σημαντικό ρόλο διαδραματίζει η Απόφαση με αριθμό 1564 στην οποία ο Κορεάτης πωλητής απέτυχε να προμηθεύσει συγκεκριμένο μοντέλο αυτοκινήτων σε ρωσική εταιρία. Παρ' όλο που ο αγοραστής (ρωσική εταιρία) καθόρισε επιπρόσθετη προθεσμία με σκοπό να εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις του πωλητή, ο πωλητής δεν συμμορφώθηκε[87].

Όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, στην αθέτηση τμηματικής παροχής ο αγοραστής μπορεί να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση μόνο ως προς το μέρος που δεν εκπληρώθηκε μια διαδοχική παροχή (άρθρο 73παρ.1). Όπου καθίσταται πασιφανές ότι οι μελλοντικές τμηματικές παροχές δεν θα εκπληρωθούν εκ μέρους του πωλητή, με αποτέλεσμα ο πωλητής να παραβιάσει μ' αυτό το τρόπο ουσιωδώς τη σύμβαση, τότε ο αγοραστής μπορεί να υπαναχωρήσει γι' αυτές τις παροχές αφού πρώτα καθορίσει μια δικαιολογημένη προθεσμία (άρθρο 73παρ.2)[88]. Στην περίπτωση αυτή, στο ιστορικό της υπόθεσης υπ' αριθμόν 1520

[85] Φλάμπουρας Δ., ό.π, σ. 510-514.
[86] CLOUT Case 1180, *José Henrique S. N. de Souza and other v. Construtora Costa Norte*, Empreendimentos Imobiliários SC Ltda, Brazil:2 Appellate Court of the State of São Paulo–4th Private Law Chamber, 379.981-4/0, 24 April 2008.
[87] CLOUT Case 1564, *Russian corporation v. Korean corporation exporting automobiles*, Republic of Korea: Seoul Central District Court, 2013gahap68479, 7 November 2014.
[88] Κορνηλάκης Π.Κ., ό.π., 2020, σ. 60.

αναφέρεται ότι, ο αγοραστής συνειδητοποίησε έγκαιρα ότι τα εμπορεύματα δεν πληρούσαν τις συμφωνηθείσες προδιαγραφές της σύμβασης με αποτέλεσμα να ορίσει επιπλέον προθεσμία στον πωλητή για την παράδοση των εμπορευμάτων που συμφωνήθηκαν και ο πωλητής αρνήθηκε να συμμορφωθεί καθώς μάλιστα, ζήτησε και το τίμημα των εμπορευμάτων που είχαν ήδη παραδοθεί. Το δικαστήριο έκρινε ότι, η γνωστοποίηση του αγοραστή στον πωλητή έγινε με τρόπο επαρκή καθώς καθιστούσε σαφές τον βαθμό που τα εμπορεύματα δεν ανταποκρίνονταν στην σύμβαση[89].

Είναι γνωστό ότι, η υπαναχώρηση εκ μέρους του αγοραστή ασκείται με σαφή δήλωση προς τον πωλητή, ρητά ή σιωπηρά. Η βούληση υπαναχώρησης πρέπει να γνωστοποιείται στον πωλητή ούτως ώστε η δήλωση να παράγει αποτελέσματα (άρθρο 26). Θα αποτελούσε σοβαρή παράλειψη να μην τονίσουμε ότι, η βούληση της υπαναχώρησης επιβάλλεται να εκδηλωθεί με τα ανάλογα μέσα χωρίς να έχει σημασία αν ο πωλητής κατέστη γνώστης της υπαναχώρησης. Παράλληλα, το χρονικό σημείο που έλαβε εις γνώση του ο πωλητής την υπαναχώρηση του αγοραστή και ο τρόπος με τον οποίο παραλήφθηκε από τον πωλητή η υπαναχώρηση, παραμένουν αδιάφορα (άρθρο 27)[90].

Ενδιαφέρον αποτελεί η δυνατότητα άσκησης κι' άλλων έννομων βοηθημάτων του αγοραστή σωρευτικά με το δικαίωμα της υπαναχώρησης. Σε γενικές γραμμές η άσκηση του δικαιώματος της υπαναχώρησης απαγορεύει την άσκηση άλλων έννομων βοηθημάτων με εξαίρεση την αξίωση της αποζημίωσης (άρθρο 45παρ.2)[91].

Με την υπαναχώρηση παύουν να ισχύουν και οι υπόλοιπες υποχρεώσεις των μερών με μόνη εξαίρεση την περίπτωση της διεκδίκησης της αποζημιώσεως και την καταβολή αυτής (άρθρο 81παρ.1). Ο αγοραστής χάνει το δικαίωμα του να ασκήσει υπαναχώρηση όταν τα πράγματα που παρέλαβε δεν είναι στην ίδια κατάσταση με την αρχική (άρθρο 82παρ.1). Εν εξαιρέσει, ο αγοραστής δικαιούται να υπαναχωρήσει στις πιο κάτω περιπτώσεις. Πρώτη περίπτωση, όταν αποδείξει ότι η αδυναμία αυτή (της διαφορετικής κατάστασης των αγαθών από την αρχική τους κατάσταση) οφείλεται σε εξωγενείς παράγοντες χωρίς να ευθύνεται ο ίδιος είτε με πράξη του είτε με παράλειψή του (άρθρο 82παρ.2α'), δεύτερη περίπτωση όταν

[89] CLOUT Case 1520, *Buyer in Austria v. Seller in Germany*, Austria: Supreme Court (Oberster Gerichtshof), 4 Ob 98/10f, 31 August 2010.
[90] Schroeter U.G., «Defining the Borders of Uniform International Contract Law: The CISG and the remedies for innocent, negligent, or frauntulent misrepresentation», *Villanova Law Review*, τόμ.58, 2013, σ. 567.
[91] Basazinew E.A., «The Buyer's Remedy under CISG and Ethiopian Sales Law: A Comparative Legal Study», *International Journal of Research and Scientific Innovation (IJRSI)*, τόμ. IV, τχ. II, 2017, σ. 7-9.

πώλησε ή κατανάλωσε τα εμπορεύματα, πριν διαπιστώσει ότι αυτά δεν βρίσκονται στην αρχική τους κατάσταση (άρθρο 82παρ.2γ΄) και τρίτη περίπτωση, όταν τα αγαθά αλλοιωθούν ή χειροτερέψουν κατά τη διάρκεια της εξέτασης τους (άρθρο 82παρ.2β',38)[92].

3.6. Το δικαίωμα της αποζημίωσης

Αξίζει, επιπλέον, να αναφερθούμε και στο δικαίωμα της αποζημίωσης του αγοραστή. Σε περίπτωση που ο πωλητής δεν εκτελέσει τα καθήκοντά του, ο αγοραστής πέραν των δικαιωμάτων που του προσφέρουν οι διατάξεις των άρθρων 46 μέχρι 52, μπορεί να αξιώσει και αποζημίωση βάση των άρθρων 74 μέχρι 79 (άρθρο 45παρ.1). Στην διάταξη του άρθρου 45 γίνεται σαφές ότι το δικαίωμα της αποζημιώσεως ασκείται είτε μόνο του είτε σωρευτικά μ' ένα άλλο έννομο βοήθημα όπως εν παραδείγματι με την υπαναχώρηση[93].

Ο αγοραστής, όπως και στην άσκηση του δικαιώματος της αντικατάστασης, έτσι και εδώ, πρέπει να προβεί το συντομότερο δυνατό σε έλεγχο των αγαθών που παρέλαβε και να πληροφορήσει τον πωλητή για τυχόν μη συμμόρφωση αυτών εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την στιγμή που το αντιλήφθηκε και να προσδιορίσει την φύση της μη συμμόρφωσης (άρθρο 38παρ.1). Επίσης, υπάρχει η δυνατότητα πληροφόρησης της μη συμμόρφωσης των εμπορευμάτων, όταν δεν έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα των δύο ετών από την παράδοση (άρθρο 39παρ.1,2)[94].

Σαφέστατα, ο πωλητής δεν δικαιούται να απαλλαγεί από τυχόν αποζημίωση σε περίπτωση που είχε εις γνώση του τη μη συμμόρφωση των εμπορευμάτων ή όφειλε να γνωρίζει γι' αυτήν (άρθρο 40). Το ίδιο ισχύει και στις περιπτώσεις όπου τα αγαθά επιβαρύνονται με δικαιώματα άλλων προσώπων ή αξιώσεων (άρθρο 43παρ.1)[95].

Θα αποτελούσε σοβαρή παράλειψη να μην τονίσουμε το δικαίωμα της αποζημίωσης του αγοραστή, στις περιπτώσεις όπου ο ίδιος παραλείπει να ειδοποιήσει τον πωλητή για την μη

---

[92] Κορνηλάκης Π.Κ., ό.π., 2020, σ. 60-62.
[93] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 462επ..
[94] DiMatteo L.A./Dhooge L.J./Greene S./Maurer V.G./Pagnattaro M.A., *International Sales Law (A critical analysis of CISG jurisprudence*, Cambridge University Press, New York, 2005, σ. 76-85.
[95] Flechtner H.M., «Funky Mussels, a Stolen Car, and Decrepit Used Shoes: Non-Conforming Goods and Notice Thereof under the United Nations Sales Convention», *Boston University International Law Journal*, τόμ. 26, τχ.1, 2008, σ. 25-26.

συμμόρφωση των αγαθών ή για την ύπαρξη δικαιωμάτων ή αξιώσεων άλλων προσώπων, για εύλογη αιτία. Συγκεκριμένα, δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση, εξαιρούμενου του διαφυγόντος κέρδους λαμβάνοντας υπόψη μόνο τη θετική ζημία (άρθρο 44). Πρόκειται για ένα άρθρο το οποίο ισορροπεί τα συμφέροντα των μερών[96]. Για να απαλλαγεί ο πωλητής από την καταβολή της αποζημίωσης, πρέπει ο αγοραστής να αναγνωρίζει ή να όφειλε να γνωρίζει τη μη συμμόρφωση των αγαθών ή την ύπαρξη δικαιωμάτων ή αξιώσεων άλλων προσώπων (άρθρο 35παρ.3, 43παρ.2).

Η αποζημίωση που παρέχεται από την CISG είναι χρηματική και σκοπός της είναι να ικανοποιήσει το μέρος που ζημιώθηκε σε τέτοιο βαθμό, όσο θα ικανοποιείτο από την ομαλή εξέλιξη της σύμβασης (άρθρο 74). Εντούτοις, η αποζημίωση κατηγοριοποιείται στις κάτωθι περιπτώσεις. Πρώτη περίπτωση, στην καθ' αυτή ζημία με την οποία το μέρος που ζημιώθηκε ικανοποιείται με το διαφέρον της εκπλήρωσης, όπως θα ικανοποιείτο στην περίπτωση της ομαλής εξέλιξης της σύμβασης με την εκτέλεση των καθηκόντων του αντισυμβαλλόμενου του, δεύτερη περίπτωση στην παράπλευρη ζημία που αφορά τις οικονομικές επιβαρύνσεις που ο αγοραστής αναγκάστηκε να καλύψει για να απομακρύνει τις αρνητικές συνέπειες της αθέτησης του πωλητή και τελευταία περίπτωση στην περαιτέρω ζημία που αφορά τη ζημία η οποία ξεπερνά τα όρια της μη εκτέλεσης της σύμβασης και επηρεάζει τις υποχρεώσεις του αγοραστή έναντι άλλων προσώπων. Ο αγοραστής πρέπει να φροντίσει να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να μετριάσει τη ζημία, διαφορετικά υπάρχει το ενδεχόμενο να ζητήσει ο πωλητής να καταβάλει μειωμένη αποζημίωση (άρθρο 77)[97].

Στην υπόθεση 1282, η κινέζικη εταιρία πώλησε ενδύματα σ' ένα Κορεάτη αγοραστή και κατά την παράδοση αυτών, ο αγοραστής διαπίστωσε ότι τα ρούχα δεν πληρούσαν τις προδιαγραφές των προτιμήσεων του όπως αυτές ζητήθηκαν κατά τη σύμβαση τους. Επιπλέον, στο ιστορικό της υπόθεσης τονίστηκε ότι, η παράδοση των εμπορευμάτων ήταν πολύ καθυστερημένη. Το δικαστήριο έκρινε ότι, η κινέζικη εταιρία (πωλητής) έπρεπε να καταβάλει στον αγοραστή, ίση αποζημίωση με την υφιστάμενη ζημία[98].

---

[96] Martinez Canellas A.M., «The scope of Article 44 CISG: Partial exemption when the buyer does not communicate in time the lack of conformity of the goods in an International Sale», *Journal of Law and Commerce*, τόμ.25, τχ.1, 2005, σ. 261-271.
[97] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 462επ..
[98] CLOUT Case 1282, *Chinese company v. a Korean individual*, Republic of Korea, Seoul High Court 2008Na20319, First instance—Seoul Eastern District Court–2006Gahap22303, Last instance—Supreme Court 2009Da25982, 23 February 2009.

Κεφάλαιο 4 – Οι διεθνείς εμπορικοί όροι (Incoterms 2020)

4.1. Ο ορισμός και η νομική φύση των Incoterms

Ο χώρος του διεθνούς εμπορίου παρουσιάζει πάγιες πρακτικές όπως η αξιοποίηση των διεθνών εμπορικών όρων ή αλλιώς των διεθνών εμπορικών συνηθειών (Incoterms) στις διεθνείς πωλήσεις. Οι διεθνείς εμπορικοί όροι προκαθορίζουν με ακρίβεια τις ευθύνες των συμβαλλόμενων προσώπων σε κάθε στάδιο της διακίνησης των αγαθών. Συγκεκριμένα, ορίζουν την ευθύνη για την παράδοση, την φόρτωση, την εκφόρτωση, την ασφάλιση, των εγγράφων, των κινδύνων, των δαπανών και των δασμών. Επιπλέον, καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει η παραλαβή, το χρονικό σημείο, τον τόπο και τον τύπο της μεταφοράς[99].

Ο αυτοσκοπός της δημιουργίας τους είναι να επιλύουν τις δυσκολίες και τα προβλήματα των διεθνών συναλλαγών, διευκολύνοντας με αυτό το τρόπο τις συμφωνίες των μερών (πωλητή και αγοραστή) ως προς τις πληρωμές για την μεταφορά των αγαθών. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, οι Incoterms δημιουργήθηκαν από το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο και συσσωματώνονται στην σύμβαση των μερών βάση της ιδιωτικής βούλησης των μερών[100].

Ωστόσο, πρόκειται για ανεθνικούς κανόνες η τήρηση των οποίων δεν είναι δεσμευτική. Είναι χρήσιμοι για τις μεταφορές εμπορευμάτων καθώς διευθετούν συγκεκριμένα ζητήματα όπως τα καθήκοντα των μερών, την μεταβίβαση των κινδύνων και των εξόδων χωρίς να γίνεται μνεία στην σύναψη της συμβατικής σχέσης των μερών, στην ασυνέπεια των καθηκόντων των μερών κ.ο.κ.. Αξιοσημείωτο, οι Incoterms εφαρμόζονται και σε περιπτώσεις που απουσιάζει το στοιχείο της αλλοδαπότητας ή όταν η πώληση δεν είναι εμπορική. Φυσικά, γίνονται εύκολα κατανοητοί χάριν της λιτής γλώσσας γραφής τους ούτως ώστε να αποφεύγεται η προσφυγή σε νομικούς, καθώς δημιουργήθηκαν για επιχειρηματίες, έμπορους ή μη και όχι για νομικούς[101].

---

[99] Kougia M., «Επεξήγηση Διεθνών Εμπορικών Όρων 2020», *Eurosender*, διαθέσιμο στο Επεξήγηση διεθνών εμπορικών όρων 2020 - Eurosender Blog.
[100] Γραμματικάκη Α.-Αλεξίου/Παπασιώπη Ζ.-Πασιά/Βασιλακάκης Ε., ό.π., σ. 22-23.
[101] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 560-562.

Γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι, οι διεθνείς εμπορικές συνήθειες αυτορρυθμίζουν το διεθνές εμπόριο λόγω των συνεχών επαναλήψεων εφαρμογής τους, εξυπηρετώντας με αυτόν τον τρόπο την απλότητα και την ταχύτητα στις διεθνείς συναλλαγές. Οι συναλλασσόμενοι όντες έμπειροι, συναινούν εκφράζοντας ξεκάθαρα την επιθυμία τους ως προς την εφαρμογή τους, με σκοπό την ερμηνεία των ενεργειών τους και της ίδιας της σύμβασης. Τέλος, άξιο αναφοράς είναι το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια των χρόνων, οι διεθνείς εμπορικοί όροι τροποποιούνται με απώτερο σκοπό την άμεση ανταπόκριση τους στο παγκόσμιο εμπόριο[102].

4.2. Η ταξινόμηση των διεθνών εμπορικών όρων (Incoterms 2020)

Απαραίτητη είναι η μνεία στην ταξινόμηση των όρων, οι κανόνες των οποίων υπάγονται στις κατηγορίες (C, D, E, F). Εκάστη ομάδα περιέχει τους δικούς της κανόνες και καθένας από αυτούς περιέχει διαφορετικά καθήκοντα για τα μέρη. Στην κατηγορία «Ε» υπάρχει μία ρήτρα, η EXW, η οποία περιέχει ένα και μοναδικό καθήκον που πρέπει να εκτελέσει ο πωλητής και αυτό είναι η διάθεση των αγαθών στον δικό του χώρο εργασίας. Στην κατηγορία «F» ο πωλητής δεν καταβάλει το τίμημα για την κύρια διακίνηση των αγαθών, αλλά παραδίδει τα αγαθά με τρόπο ή στον τόπο που του υπέδειξε ο αγοραστής. Στην κατηγορία «C» ο πωλητής καταβάλει το τίμημα για την κύρια διακίνηση των αγαθών, συνάπτει σύμβαση διακίνησης γι' αυτά και θέτει τους κινδύνους και τα έξοδα στον αγοραστή από το χρονικό σημείο παράδοσης τους και έπειτα. Στην κατηγορία «D» ο πωλητής αναλαμβάνει όλες τις δαπάνες και τους κινδύνους που μπορεί να προκύψουν κατά τη διάρκεια διακίνησης των αγαθών μέχρι τον τελικό τους προορισμό[103].

Στην «C» κατηγορία, υπάρχουν οι τέσσερις κάτωθι όροι. Αρχικά, ο όρος CFR δηλώνει ότι ο πωλητής παραδίδει τα αγαθά αναλαμβάνοντας όλα τα έξοδα. Η παράδοση πραγματοποιείται στο λιμάνι φόρτωσης που έχουν προσυμφωνήσει τα μέρη και ο πωλητής καταβάλει το τίμημα του ναύλου (δηλαδή της διακίνησης των αγαθών). Αναφορικά με τις περιπτώσεις που μπορούν να αλλοιωθούν ή να χαθούν τα εμπορεύματα, ο κίνδυνος μεταφέρεται στον αγοραστή όταν αυτά διαπεράσουν το κιγκλίδωμα του πλοίου. Ο όρος CIF έχει τα ίδια καθήκοντα για τον πωλητή όπως και ο CFR με μόνη διαφορά την πληρωμή την ασφάλισης των αγαθών από τον πωλητή ούτως ώστε ο αγοραστής να είναι καλυμμένος

[102] Περάκης Ε.Ε., *Γενικό Μέρος του Εμπορικού Δικαίου*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2011, σ. 61-63.
[103] Soler D., *Practical guide to the rules Incoterms 2020*, Marge Books, Spain, 2021, σ. 27-29.

από τους θαλάσσιους κινδύνους. Επίσης, ο CPT ορίζει ότι ο πωλητής καταβάλει τα έξοδα διακίνησης των αγαθών μέχρι τον τόπο προορισμού τους. Η επιλογή του μεταφορικού μέσου εναπόκειται στην διακριτική του ευχέρεια. Ο κίνδυνος απώλειας ή φθοράς των αγαθών όπως και τα έξοδα από εκεί και πέρα, μεταφέρονται στον αγοραστή από τη στιγμή που πραγματοποιείται η παράδοση τους στον μεταφορέα. Επιπλέον, ο CIP ορίζει ότι ο πωλητής, πέραν των υποχρεώσεων που έχει βάση της CPT, καταβάλει την πλήρη ασφάλιση για την διακίνηση των αγαθών[104].

Στην κατηγορία «D» υπάρχουν οι τρεις κάτωθι όροι. Ο όρος DAP ορίζει ότι ο πωλητής διαθέτει τα αγαθά όταν τα παραδώσει στον τόπο προορισμού τους το χρονικό διάστημα που συμφωνήθηκε. Ο πωλητής επιβαρύνεται με δικά του έξοδα ως προς την σύμβαση διακίνησης αυτών μέχρι τον τόπο προορισμού με εξαίρεση την ασφάλιση αυτών. Ο όρος DPU είναι πολύ σημαντικός, καθώς δημιουργήθηκε για να διευκρινίσει ότι ο τόπος προορισμού δεν είναι ο ίδιος με τον τερματικό σταθμό. Ο πωλητής παραδίδει και θέτει τα αγαθά στον αγοραστή στον συγκεκριμένο τόπο προορισμού, αναλαμβάνοντας τα έξοδα για την διακίνηση αυτών σ' αυτό το τόπο. Ο όρος DDP ορίζει ότι ο πωλητής φέρει την μεγαλύτερη ευθύνη καθ' όλη τη μεταφορά. Δηλαδή, τα έξοδα και οι κίνδυνοι δεν μεταβιβάζονται μέχρι το σημείο που η παράδοση θα πραγματοποιηθεί στον τόπο του αγοραστή.[105]

Στην «F» κατηγορία υπάρχουν οι τρεις κάτωθι όροι. Ο όρος FCA ορίζει ότι ο πωλητής παραδίδει τα αγαθά στον μεταφορέα ή σε άλλο άτομο το οποίο ορίστηκε από τον αγοραστή. Άξιο επισήμανσης σε αυτόν τον όρο, είναι ο καθορισμός του τόπου της παράδοσης καθώς από αυτό το χρονικό αυτό σημείο και έπειτα, ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο. Ο όρος FAS ορίζει ότι ο πωλητής παραδίδει τα αγαθά στον αγοραστή, όταν αυτά έχουν τοποθετηθεί στην αποβάθρα του λιμανιού φόρτωσης. Οι δαπάνες, η διακίνηση, η ασφάλιση και οι κίνδυνοι των αγαθών μεταφέρονται στον αγοραστή από τη στιγμή που τα αγαθά βρίσκονται δίπλα στο πλοίο. Ο όρος FOB ορίζει ότι ο πωλητής παραδίδει τα αγαθά στον αγοραστή, αφού πρώτα τα εκτελωνίσει προς εξαγωγή στο πλοίο και στο λιμάνι φόρτωσης που θα καθοριστεί. Η υποχρέωση του πωλητή εκπληρώνεται από την στιγμή που τα αγαθά διαπεράσουν το

[104] Ψυχομάνης Σ.Δ., ό.π., 2018, σ. 264.
[105] Alpha International Trade: Όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε για τους Διεθνείς Ομοιόμορφους Κανόνες (Incoterms®) - Alpha International Trade.

κιγκλίδωμα του πλοίου και από εκεί και πέρα, τυχόν έξοδα και κίνδυνοι μεταφέρονται στον αγοραστή[106].

4.3. Η σχέση των Incoterms με την CISG

Οι διεθνείς εμπορικοί όροι (Incoterms) είναι κανόνες μη δεσμευτικοί, όπως και οι κανόνες της CISG. Πρόκειται λοιπόν, για ενδοτικού δικαίου κανόνες, δηλαδή ανεθνικού δικαίου οι οποίοι μπορούν να μετατραπούν ανάλογα με την θέληση των μερών. Τα μέρη μπορούν να μετατρέψουν τους όρους της συμβατικής τους σχέσης ή να ξεστρατίσουν από συγκεκριμένες διατάξεις. Όπως ήδη αναφέρθηκε, οι Incoterms δεν προβλέπουν ρυθμίσεις για όλα τα στοιχεία της σύμβασης[107]. Για παράδειγμα, οι επιπτώσεις αθέτησης της συμβατικής σχέσης των μερών μένουν αρρύθμιστες με αποτέλεσμα να ρυθμίζονται από τις διατάξεις της CISG. Στην ουσία, η CISG τυγχάνει εφαρμογής στις περιπτώσεις όπου ο διεθνείς εμπορικός όρος δεν μπορεί να καλύψει τα επιμέρους στοιχεία της σύμβασης. Η σχέση της CISG και των Incoterms είναι συμπληρωματική καθώς και τα δύο κείμενα παρέχουν ένα ενιαίο νομικό πλαίσιο στοχεύοντας στην ομαλή λειτουργία του διεθνούς εμπορίου εξυπηρετώντας τα συμβαλλόμενα μέρη[108].

Σε περίπτωση που τα μέρη επιθυμούν να εντάξουν ένα διεθνή εμπορικό όρο στη σύμβαση τους, τότε αυτός ο όρος κατισχύει από κανόνα της CISG. Μία άποψη υποστηρίζει ότι, ο όρος συσσωματώνεται σιωπηρά στη σύμβαση πώλησης ως συναλλακτική συνήθεια (άρθρο 9παρ.2 CISG) ενώ στον αντίποδα, η κρατούσα άποψη υποστηρίζει την ρητή ενσωμάτωση τους. Την τελευταία άποψη υποστηρίζουν και οι συντάκτες των Incoterms 2000 αφού στο προοίμιο της εκδόσεως τους αναφέρεται η ανάγκη ρητής συσσωμάτωσης τους στην συμβατική σχέση των μερών[109].

---

[106] IncoDocs: Incoterms® 2020 Explained - The Complete Guide | IncoDocs.
[107] International Trade Administration: Know Your Incoterms (trade.gov).
[108] Coetzee J., «The interplay between Incoterms and the CISG», *Journal of Law & Commerce*, τόμ.32, τχ.1, 2013, σ. 4-5.
[109] Φλάμπουρας Δ., ό.π., σ. 356,563.

4.4. Παραδείγματα από την Νομολογία

Αποφασιστικής σημασίας κρίνεται η συμβολή της Νομολογίας σε ζητήματα που άπτονται της CISG και των Incoterms. Με μια πιο διεισδυτική ματιά στις δικαστικές αποφάσεις, διαπιστώνουμε ότι, όχι μόνο η CISG αλλά και οι Incoterms, αποτελούν καθεστώτα τα οποία αποδίδουν ομοιομορφία στους διαφορετικούς ρυθμιστικούς κανόνες των χωρών[110].

Στην υπόθεση C-87/10, κρίσιμο σημείο αποτέλεσε η σημασία του «τόπου εκπλήρωσης της παροχής» βάση του άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 και συγκεκριμένα της πρώτης παραγράφου, στοιχείο β'[111]. Το ιστορικό της υπόθεσης αφορούσε την σύμβαση πώλησης κινητών πραγμάτων μεταξύ της Ιταλικής εταιρείας (πωλήτριας) η οποία είχε την επαγγελματική της έδρα στην Ιταλία και του αγοραστή ο οποίος είχε την έδρα του στην Γαλλία. Ας σημειωθεί ότι, τα μέρη ενσωμάτωσαν στην σύμβαση τους την ρήτρα EXW. Βάση της ρήτρας EXW λοιπόν, ο μεταφορέας παρέδωσε τα αγαθά στον αγοραστή στις εγκαταστάσεις του πωλητή και λόγω της μη καταβολής του τιμήματος από τον αγοραστή, ο πωλητής ζήτησε το τίμημα. Ακολούθως, ο αγοραστής ζήτησε να εναχθεί ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων με την αιτιολογία ότι η έδρα του βρίσκεται στην Γαλλία (το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β' του Κανονισμού, αναφέρεται στις περιπτώσεις όπου ένα άτομο μπορεί να εναχθεί σε μία χώρα της ΕΕ όταν αυτό έχει την κατοικία του ή την επαγγελματική του έδρα σε άλλη χώρα της ΕΕ).

Το δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στο ΔΕΚ με προδικαστικό ερώτημα την έννοια του τόπου παράδοσης του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β' του ως άνω Κανονισμού, με σκοπό να εξακριβωθεί αν ο τόπος του συγκεκριμένου άρθρου προσδιορίζει τον τόπο του τελευταίου προορισμού των αγαθών ή τον τόπο όπου ο πωλητής εκπληρώνει τα καθήκοντα του απαλλάσσοντας τον από αυτά ή αν υπάρχει διαφορετική ερμηνεία γι' αυτόν[112].

---

[110] Χατζηγεωργίου Χ., «Το χρονικό σημείο μετάθεσης του κινδύνου στη σύμβαση πώλησης αγαθών: Μια συγκριτική προσέγγιση του Αγγλικού δικαίου, της Σύμβασης της Βιέννης για τη Διεθνή Πώληση Αγαθών με παράλληλη αναφορά στους Κανόνες του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου (INCOTERMS 2010)», *Νομομάχεια*, τχ.6, 2018, σ. 58.

[111] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, διαθέσιμος στο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμ... - EUR-Lex (europa.eu).

[112] Unalex: unalex Case Collection CJEU 09.06.2011 - C-87/10 - Electrosteel Europe SA ./. Edil Centro SpA.

Όταν πρόκειται για πωλήσεις κινητών πραγμάτων, τότε ο τόπος που εκπληρώνεται η παροχή, δεν είναι άλλος από τον τόπο που τα αγαθά παραδίδονται. Για την υπόδειξη του τόπου εκπλήρωσης της παροχής, είναι κατάλληλοι οι διεθνείς εμπορικοί όροι – Incoterms. Εξάλλου, στην συγκεκριμένη υπόθεση, τονίστηκε ο σκοπός των Incoterms ο οποίος είναι η αποτροπή της αβεβαιότητας καθώς αυτοί καθορίζουν με ακρίβεια τις υποχρεώσεις αμφότερων των μερών συμπεριλαμβανομένων και των συμφερόντων αυτών (αιτιολογικές σκέψεις 7 και 8). Ο όρος EXW, όπως έχει ήδη αναφερθεί και στο προηγούμενο κεφάλαιο, καθορίζει την μοναδική υποχρέωση του πωλητή, να παράσχει τα αγαθά στον αγοραστή σε συγκεκριμένο χρόνο και τόπο, τους οποίους συμφώνησαν προηγουμένως τα μέρη. Στην αιτιολογική σκέψη υπ' αριθμόν 40, υποστηρίζεται ότι ο όρος EXW ο οποίος απαιτεί παραλαβή των αγαθών από το εργοστάσιο, διευκρινίζει τον τόπο παράδοσης των αγαθών (ο οποίος είναι ο χώρος εργασίας του πωλητή) καθώς και το χρονικό διάστημα μεταβίβασης του κινδύνου. Εκτός από αυτό, δεν πρέπει να παραλείψουμε να αναφερθούμε στο γεγονός ότι, ο πωλητής ακόμα και αν φορτώσει τα αγαθά προς εξαγωγή, τα φορτώνει με κόστος και κίνδυνο που φέρει ο αγοραστής[113]. Επιπροσθέτως, στην αιτιολογική σκέψη 41, γίνεται μνεία στους εμπορικούς όρους χαρακτηρίζοντας τους ως «εύχρηστους» οι οποίοι εξυπηρετούν τους συναλλασσόμενους στις διεθνείς τους συναλλαγές.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, το δικαστήριο απεφάνθη ότι, η σημασία του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β' του ως άνω Κανονισμού για το αρμόδιο δικαστήριο βάση του τόπου παράδοσης των αγαθών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, βάση της σύμβασης πώλησης των κινητών πραγμάτων και των λοιπών όρων που υπάρχουν σ' αυτή. Τέτοιοι όροι μπορεί να είναι και οι διεθνείς εμπορικοί όροι (Incoterms) καθώς θεωρούνται συμβατικοί όροι οι οποίοι υποδεικνύουν τον τόπο παράδοσης των αγαθών (αιτιολογική σκέψη 46). Σε περίπτωση που αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί, τότε, ο τόπος παράδοσης είναι αυτός στον οποίο πραγματοποιείται η μεταφορά των αγαθών και όπου ο αγοραστής διαθέτει τα αγαθά στον τελευταίο προορισμό της σύμβασης πώλησης[114].

Ας προσθέσουμε ακόμη, την υπόθεση υπ' αριθμόν 730 στην οποία ένας Γερμανός πωλητής και ένας Αμερικανός αγοραστής σύναψαν σύμβαση για την πώληση ενός μηχανισμού μαγνητικής τομογραφίας (MRI). Κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της μαγνητικής

---

[113] Veritas Global Transportation: Incoterms: What they are and why they matter | Veritas Global Transportation Inc..

[114] CURIA Υπόθεση C-87/10, *Electrosteel Europe κατά Edil Centro SpA*, απόφαση ΔΕΕ της 9ης Ιουνίου 2011, Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου 2011, σ. I-04987.

τομογραφίας και συγκεκριμένα μέχρι την άφιξη της στο πλοίο, η μαγνητική τομογραφία βρισκόταν σε πολύ καλή κατάσταση και χωρίς ζημίες. Όταν όμως η μαγνητική τομογραφία έφτασε στις ΗΠΑ, είχε φθαρθεί, σε σημείο που δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό που εξαρχής αγοράσθηκε, με αποτέλεσμα να χρειαστεί επιδιόρθωση.

Κατόπιν του όρου «CIF New York Seaport», ο πωλητής ευθύνεται για τα έξοδα, το κόστος του φορτίου και της ασφάλισης μέχρι την μεταφορά των αγαθών στο λιμάνι προορισμού. Λόγω της φθοράς της μαγνητικής τομογραφίας, ο αγοραστής άσκησε αγωγή λόγω της ελαττωματικής παράδοσης της και μάλιστα, ισχυρίστηκε ότι ο κίνδυνος φθοράς της, παρέμεινε στον πωλητή μέχρι αυτή να παραδοθεί στο λιμάνι προορισμού της, δηλαδή στις ΗΠΑ. Παράλληλα, τόνισε ότι, τον κίνδυνο φθοράς της, δεν τον φέρει ο ίδιος μέχρι και την τελική πληρωμή της. Στην συνέχεια, ο πωλητής ισχυρίστηκε ότι βάση του όρου CIF, ο κίνδυνος μεταβιβάζεται στον αγοραστή στον λιμένα αποστολής. Ακολούθως, ο αγοραστής ισχυρίστηκε ότι ο όρος CIF δεν είναι εφαρμόσιμος καθώς δεν είχε συσσωματωθεί ρητά στην σύμβαση[115].

Το δικαστήριο έκρινε ότι η CISG εφαρμοζόταν στην σύμβαση των μερών από τη στιγμή που και τα δύο μέρη είχαν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα σε διαφορετικά κράτη (συμβαλλόμενα της CISG). Εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία, είναι η απόφαση του δικαστηρίου που στηρίχθηκε στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της CISG το οποίο αναφέρεται στις συνήθεις πρακτικές του εμπορίου, όπως είναι και οι διεθνείς εμπορικοί όροι (Incoterms). Στην συγκεκριμένη περίπτωση, το δικαστήριο επισήμανε ότι τα μέρη δεσμεύονται από αυτές τις πρακτικές, καθώς είναι γνωστές στο παγκόσμιο εμπόριο.

Επιπρόσθετα, το επιχείρημα του αγοραστή ότι η ρήτρα διατήρησης του τίτλου τροποποίησε τον όρο CIF σχετικά με την μετάθεση του κινδύνου, απορρίφθηκε, καθώς το δικαστήριο έκρινε ότι, ο κίνδυνος μεταφέρεται ανεξάρτητα από τον κάτοχο των αγαθών (βάση του άρθρου 4στ.β' της CISG). Εξάλλου, το άρθρο 67 παράγραφος 1 της CISG, αναφέρεται στην περίπτωση όπου ο πωλητής κατέχει τα έγγραφα για την μετακίνηση των αγαθών αλλά δεν επηρεάζεται η μεταβίβαση του κινδύνου. Επί της ουσίας, η μεταβίβαση του τίτλου των αγαθών και του κινδύνου δεν είναι απαραίτητο να πραγματοποιούνται ταυτόχρονα[116].

---

[115] Singh L./Leisinger B., «A Law of International Sale of Goods: A Reply to Michael Bridge», *Pace International Law Review*, τόμ.20, τχ.1, 2008, σ. 188.
[116] Unilex Case 730, *St. Paul Guardian Insurance Co., et al. v. Neuromed Medical Systems & Support, et al.*, U.S. District Court, S.D., New York, USA, N. 00 Civ. 9344 (SHS), 26 March 2002.

Παρ' όλο που στην συγκεκριμένη υπόθεση εφαρμόζονταν παλαιότεροι Incoterms, αξίζει να αναφέρουμε ότι η ασφαλιστική απαίτηση δεν έχει αλλάξει για τη CIF[117]. Συγκεκριμένα, η ρήτρα CIF η οποία έτυχε εφαρμογής στην ως άνω υπόθεση, προϋποθέτει τη σύναψη μιας ασφαλιστικής σύμβασης εκ μέρους του πωλητή με ελάχιστη κάλυψη, μέχρι την τοποθέτηση των αγαθών στο λιμάνι φόρτωσης. Επιπλέον, ο πωλητής επιβαρύνεται με όλα τα έξοδα μέχρι να παραδοθούν και να φορτωθούν τα αγαθά στο λιμάνι φόρτωσης και από αυτό το σημείο και μετά, ο πωλητής δεν ευθύνεται για τυχόν φθορές των προϊόντων[118].

Συγκεφαλαιώνοντας, κρίνεται αποφασιστικής σημασίας η συμβολή της Νομολογίας καθώς μέσα από αυτή επιβεβαιώνεται η επιτυχία της CISG και των διεθνών εμπορικών όρων (Incoterms). Η παρέμβαση των δικαστικών αποφάσεων δίδει τις κατευθυντήριες γραμμές για μελλοντικές υποθέσεις συμβάσεων πώλησης. Αναντίρρητα λοιπόν, η Νομολογία αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την ερμηνεία διάφορων ζητημάτων στο πλαίσιο των διεθνών συναλλαγών. Συμπερασματικά, η συνεργασία και η αλληλεπίδραση της CISG και των Incoterms ενισχύει το διεθνές δίκαιο των πωλήσεων ωφελώντας το παγκόσμιο εμπόριο[119].

[117] Noah D., «An Introduction to Incoterms», *International Trade Blog*, διαθέσιμο στο An Introduction to Incoterms (shippingsolutions.com).
[118] Shiphub: Incoterms 2020 CIF - Incoterms 2020 rules - CIF - ShipHub.
[119] Coetzee J., ό.π., σ. 21.

Συμπεράσματα

Συνοψίζοντας, διαπιστώνουμε ότι η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων (CISG) αποτελεί λειτουργική και επιτυχημένη διεθνής σύμβαση ομοιόμορφου δικαίου. Η εφαρμογή της CISG και των διεθνών εμπορικών όρων (Incoterms) αποτελεί πρότυπο για το παγκόσμιο εμπόριο. Η Διεθνής σύμβαση για τις πωλήσεις κινητών πραγμάτων αποτελεί σημαντικό σταθμό στις διεθνείς συναλλαγές και λειτουργεί ως ρυθμιστικό πρότυπο για το δίκαιο του διεθνούς εμπορικού δικαίου. Ιδίως στην σύγχρονη εποχή όπου η εξέλιξη της τεχνολογίας και των ηλεκτρονικών συναλλαγών δεν έχει όρια, αποτελεί δύσκολο εγχείρημα ο καθορισμός του εφαρμοστέου δικαίου. Προς εξάντληση λοιπόν, της ανασφάλειας δικαίου και των διάφορων κινδύνων, με την εφαρμογή της CISG και των Incoterms επιτυγχάνεται μια «δίκαιη» διεθνής λύση.

Η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία εστίασε την προσοχή της στην παρουσίαση των έννομων βοηθημάτων του αγοραστή στις περιπτώσεις που ο πωλητής δεν καθίσταται συνεπής με τις υποχρεώσεις του. Το γεγονός ότι ο πωλητής μπορεί να παραβιάσει και ουσιωδώς την σύμβαση πώλησης, έδωσε εφαλτήριο για να παρουσιαστούν αναλυτικότερα τα έννομα βοηθήματα του αγοραστή σε αυτή την περίπτωση με την παράθεση πρακτικών παραδειγμάτων της Νομολογίας.

Λόγω της παγκοσμιοποίησης και της συνεχούς εξέλιξης των οικονομικών δραστηριοτήτων, επιβάλλεται κάθε συμβαλλόμενο μέρος μιας πώλησης, να ακολουθεί ένα ενιαίο κείμενο, μια μοναδική πειθαρχία, ένα μοναδικό πλαίσιο. Η διαπίστωση αυτή, δεν αποτελεί λεκτική υπερβολή, καθώς η ύπαρξη ουσιωδών διαφορών στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών που έχει κάθε εθνικό δίκαιο δημιουργεί δυσχέρειες και παρεμποδίζει το παγκόσμιο εμπόριο. Όπως αποδείχθηκε και σε προηγούμενο στάδιο της εργασίας, με την εφαρμογή της CISG η οποία είναι γραμμένη σε απλή και κατανοητή γλώσσα, αποφεύγεται ο κίνδυνος ανασφάλειας για το ποιο δίκαιο θα εφαρμοστεί στη σύμβαση. Εξάλλου, ο σκοπός της CISG είναι η επιτυχής εκπλήρωση της σύμβασης (αρχή της διατήρησης). Επίσης, οι εθνικοί νόμοι αποτελούν τον μεγαλύτερο εχθρό του διεθνούς εμπορίου, επομένως, η ενιαία ρύθμιση της συμβατικών σχέσεων των μερών αποτελεί πρόοδο για το δίκαιο της πώλησης καθώς απλοποιούνται οι διαπραγματεύσεις μεταξύ τους. Τα πλεονεκτήματα εφαρμογής τους υφαίνονται και από την κοινή κατανόηση των μερών.

Στο πρώτο κεφάλαιο της μεταπτυχιακής εργασίας, παρουσιάστηκαν οι επιτακτικοί λόγοι ενοποίησης του δικαίου και η δημιουργία ενός ομοιόμορφου διεθνούς κειμένου (CISG). Ακολούθως, στο δεύτερο κεφάλαιο, αναφέρθηκαν γενικότερα ζητήματα που άπτονται της CISG, όπως το πεδίο εφαρμογής της και οι υποχρεώσεις των μερών που συνάπτουν μια σύμβαση πώλησης. Το τρίτο κεφάλαιο, επικεντρώθηκε στα έννομα βοηθήματα του αγοραστή όταν ο αντισυμβαλλόμενος του παραβιάζει την σύμβαση πώλησης ουσιωδώς και τέλος, στο τέταρτο κεφάλαιο, παρουσιάστηκαν οι διεθνείς εμπορικοί όροι (Incoterms) μέσω παραδειγμάτων της Νομολογίας.

Για την συγγραφή της εν προκειμένω μελέτης χρησιμοποιήθηκαν πλούσια ελληνόγλωσσα και ξενόγλωσσα εγχειρίδια, επιστημονικά άρθρα από περιοδικά και ηλεκτρονικές πηγές/βάσεις δεδομένων, ευρωπαϊκές και διεθνείς πηγές. Σε μια προσπάθεια διερεύνησης του ως άνω υλικού και προς ενίσχυση αυτού, δεν αρκεί η απλή επισκόπηση της θεωρίας αλλά και η παράθεση πρακτικών παραδειγμάτων από την Νομολογία καθ' όλη την διάρκεια συγγραφής της εργασίας.

Η έκθεση των παραπάνω, δεν αφήνει καμία αμφιβολία για μελλοντική μελέτη επί ζητημάτων που άπτονται του διεθνούς εμπορίου. Ορισμένα θέματα που μπορεί να εξετασθούν αναλυτικότερα στο μέλλον είναι, τα έννομα βοηθήματα του πωλητή σε περίπτωση που ο αγοραστής παραβιάσει την σύμβαση πώλησης, η διαδικασία σύναψης της σύμβασης πώλησης (πρόταση, αποδοχή κ.ο.κ.) όπως επίσης και οι περιπτώσεις όπου ο πωλητής απαλλάσσεται από την ευθύνη του για εκπλήρωση των υποχρεώσεων του λόγω ανωτέρας βίας (άρθρο 79) ή «dirty hands» (άρθρο 80).

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

1. Heywood A. επιμ. Φραγκονικολόπουλος Χ./Προέδρου Φ., *Διεθνείς Σχέσεις και Πολιτική στην Παγκόσμια εποχή*, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα, 2013
2. Αντωνόπουλος Κ., *Το Δίκαιο της Διεθνούς Κοινωνίας,* Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2014
3. Αποστολίδης Χ.Ε., «Οι Διεθνείς Οργανισμοί: Δευτερογενή Υποκείμενα του Διεθνούς Δικαίου», στο Κ.Θ Χατζηκωνσταντίνου επιμ. Μ. Σαρηγιαννίδης, *Θεμελιώδεις Έννοιες στο Διεθνές Δημόσιο Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2014
4. Γραμματικάκη Α.-Αλεξίου/Παπασιώπη Ζ.-Πασιά/Βασιλακάκης Ε, *Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο,* Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2012
5. Ευρυγένη Δ., *Ιδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον*, Εκδόσεις Αφοί Π. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη, 1973
6. Ήφαιστος Π., *Θεωρία Διεθνούς και Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης*, Εκδόσεις Ποιότητα, Αθήνα, 2009
7. Κορνηλάκης Π.Κ, *Επίτομο Ειδικό Ενοχικό Δίκαιο,* Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2013
8. Κτιστάκις Ι., «Οι σχέσεις μεταξύ διεθνούς και εσωτερικού δικαίου», στο Κ. Μαγκλιβέρας επιμ. *Το Δίκαιο της Διεθνούς Κοινωνίας*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2017
9. Μανώλη Π./Μαρής Γ., *Εισαγωγή στη Διεθνή Πολιτική Οικονομία*, Ελληνικά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα και Βοηθήματα, Αθήνα, 2015
10. Παμπούκη Κ.Γ./Παπαδρόσου-Αρχανιωτάκη Π., *Εμπορικό Δίκαιο (Εισαγωγή θεμελιώδεις έννοιες)*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2001
11. Παμπούκης Χ. κ.ά., *Δίκαιο Διεθνών Συναλλαγών*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2010
12. Περάκης Ε.Ε., *Γενικό Μέρος του Εμπορικού Δικαίου*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2011
13. Πουλιάδης Α.Κ., *Συρροή κανόνων ειδικού και γενικού ενοχικού δικαίου στην αστική ευθύνη του πωλητή*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη, 1997

14. Ρόκας Ι.Κ., *Εμπορικό Δίκαιο (Γενικό Μέρος. Έμποροι, Εμπορικές Συναλλαγές, Αξιόγραφα, Βιομηχανική Ιδιοκτησία, Ανταγωνισμός)*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2011
15. Ρούκουνας Ε., *Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2015
16. Σατλάνης Ν.Χ., *Θεμελιώδεις έννοιες και διαστάσεις της Διεθνούς και Ευρωπαϊκής έννομης τάξης (μια εισαγωγή στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο)*, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2005
17. Σκουτέρης Θ., «Η φύση και η λειτουργία του διεθνούς δικαίου», στο Κ. Αντωνόπουλος επιμ. Μαγκλιβέρας Κ. *Το Δίκαιο της Διεθνούς Κοινωνίας*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2014
18. Σταθόπουλος Μ.Π., *Γενικό Ενοχικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα–Θεσσαλονίκη, 2018
19. Σταθόπουλος Μ.Π., *Επιτομή Γενικού Ενοχικού Δικαίου*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2016
20. Σταμάτης Κ./Τάκης Α., *Εισαγωγή στην επιστήμη του δικαίου*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα–Θεσσαλονίκη, 2015
21. Τριανταφυλλάκης Γ.Δ, *Εισηγήσεις Εμπορικού Δικαίου,* Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2009
22. Φλάμπουρας Δ., «Συμβάσεις αγαθών και υπηρεσιών», στο Χ. Παμπούκης επιμ. *Δίκαιο Διεθνών Συναλλαγών*, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2010
23. Χατζηγεωργίου Χ., «Το χρονικό σημείο μετάθεσης του κινδύνου στη σύμβαση πώλησης αγαθών: Μια συγκριτική προσέγγιση του Αγγλικού δικαίου, της Σύμβασης της Βιέννης για τη Διεθνή Πώληση Αγαθών με παράλληλη αναφορά στους Κανόνες του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου (INCOTERMS 2010)», *Νομομάχεια*, τχ.6, 2018
24. Ψυχομάνης Σ.Δ., *Εμπορικό Δίκαιο (Γενικό Μέρος – Δίκαιο Εμπορικών Συμβάσεων)*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2018
25. Ψυχομάνης Σ.Δ., *Εμπορικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2007

Ξενόγλωσση

1. Basazinew E.A., «The Buyer's Remedy under CISG and Ethiopian Sales Law: A Comparative Legal Study», *International Journal of Research and Scientific Innovation (IJRSI)*, τόμ. IV, τχ. II, 2017
2. Berman P.S., «The inevitable legal pluralism within universal harmonization regimes: the case of the CISG», *Uniform Law Review*, τόμ.21, τχ.1, 2016
3. Bradgate R., «Consumer Guarantees: The EC' s draft Directive», *Web Journal of Current Legal Issues in association with Blackstone Press Ltd*, 1997
4. Coetzee J., «The interplay between Incoterms and the CISG», *Journal of Law & Commerce*, τόμ.32, τχ.1, 2013
5. Crawford J., *Brownlie's Principles of Public International Law*, Oxford University Press, United Kingdom, 2019
6. DiMatteo L.A./Dhooge L./Greene S./Maurer V., «The Interpretive Turn in International Sales Law: An Analysis of Fifteen Years of CISG Jurisprudence», *Northwestern Journal of International Law & Business*, τόμ. 24, τχ. 2, 2004
7. DiMatteo L.A./Dhooge L.J./ Greene S./Maurer V.G./Pagnattaro M.A., *International Sales Law (A critical analysis of CISG jurisprudence*, Cambridge University Press, New York, 2005
8. Dixon M./McCorquodale R./Williams S., *International Law (Cases & Materials On)*, Oxford University Press, United Kingdom, 2011
9. Epps V./Graham L., *International Law Examples & Explanations*, Wolters Kluwer Law & Business, New York, 2015
10. Fitzmaurice M., «The practical working of the law of treaties», at M.D. Evans e.d. *International Law*, Oxford University Press, United Kingdom, 2018
11. Flechtner H.M., «Buyers' remedies in general and buyers' performance-oriented remedies», *Journal of Law and Commerce*, τόμ.*25*, τχ.339, 2005
12. Flechtner H.M., «Funky Mussels, a Stolen Car, and Decrepit Used Shoes: Non-Conforming Goods and Notice Thereof under the United Nations Sales Convention», *Boston University International Law Journal*, τόμ.26, τχ. 1, 2008
13. Gillette C.P./Walt S.D., *The UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods: Theory and Practice*, Cambridge University Press, New York, 2016
14. Gojani S./Curri G., «Contract for international sale of goods – Cisg its importance and applicability», *Technium Social Science Journal*, τόμ.21, 2021

15. Goode R./Kronke H./McKendrick, *Transnational Commercial Law (Text, Cases, and Materials)*, Oxford University Press, New York, 2007
16. Grbic K., *Putting the CISG Where It Belongs: In the Uniform Commercial Code*, Touro Law Review, τόμ.29, τχ. 1, 2013
17. Herdegen M., *Principles of International Economic Law*, Oxford University Press, United Kingdom, 2016
18. Ingeborg S., *35 Years CISG and Beyond*, Eleven International Publishing, Hague, 2015,
19. Jafarzadeh M., «Buyer' s Right to Specific Performance», edited by: Pace International Law Review *Review of the Convention on Contracts for the International Sale of Goods*, Kluwer Law International, United Kingdom, 2004
20. Janseen A./Meyer O., *CISG Methodology*, Otto Schmidt/De Gruyter european law publishers, Munich, 2009
21. Jones M.P., «Whose mussels carry the burden? Public Law Standard Conformity under the CISG», *Florida Journal of International Law*, τόμ.28, τχ.3, 2016
22. Lando O., «The Lex Mercatoria in International Commercial Arbitration», *International & Comparative Law Quarterly*, τόμ.34, τχ. 4, 1985
23. Lowe V., *International law-a very short introduction*, Oxford University Press, United Kingdom, 2015
24. Martinez Canellas A.M., «The scope of Article 44 CISG: Partial exemption when the buyer does not communicate in time the lack of conformity of the goods in an International Sale», *Journal of Law and Commerce*, τόμ.25, τχ.1, 2005
25. Schroeter U.G., «Defining the Borders of Uniform International Contract Law: The CISG and the remedies for innocent, negligent, or frauntulent misrepresentation», *Villanova Law Review*, τόμ.58, 2013
26. Singh L./Leisinger B., «A Law of International Sale of Goods: A Reply to Michael Bridge», *Pace International Law Review*, τόμ.20, τχ.1, 2008
27. Soler D., *Practical guide to the rules Incoterms 2020*, Marge Books, Spain, 2021
28. Tripodi L., *Towards a New CISG: The Prospective Convention on the International Sale of Goods and Services*, Brill Nijhoff, Leiden, 2016
29. Viscasillas P.P., «Interpretation and gap-filling under the CISG: contrast and convergence with the Unidroit Principles», *Uniform Law Review*, τόμ. 22, τχ.1, 2017

Διαδικτυακές πηγές

1. Alpha International Trade: Όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε για τους Διεθνείς Ομοιόμορφους Κανόνες (Incoterms®) - Alpha International Trade
2. Bridge M., «The CISG and Regional Harmonization», *CISG Advisory Council*, διαθέσιμο στο https://www.cisgac.com/cisgac-declaration-no1/
3. CISG Advisory Council: Declaration No1 The CISG and Regional Harmonization (cisgac.com)
4. Flechtner H.M., «Decisions on Conformity of Goods Under Article 35 of the U.N. Sales Convention (CISG): The Mussels Case, Evidentiary Standards for Lack of Conformity, and the Default Rule vs. Cumulative Views of Implied Conformity Obligations», *Social Science Research Network*, διαθέσιμο στο SSRN-id2121664.pdf
5. Frechtner H.M., «Selected issues relating to the CISG' s scope of application», *Social Science Research Network*, διαθέσιμο στο Selected Issues Relating to the CISG's Scope of Application by Harry M. Flechtner :: SSRN
6. ICC (International Chamber of Commerce): Incoterms® 2020 - ICC - International Chamber of Commerce (iccwbo.org)
7. IICL (Institute of International Commercial Law): CISG: Table of Contracting States | Institute of International Commercial Law (pace.edu)
8. IncoDocs: Incoterms® 2020 Explained - The Complete Guide | IncoDocs
9. International Trade Administration: Know Your Incoterms (trade.gov)
10. Kougia M., «Επεξήγηση Διεθνών Εμπορικών Όρων 2020», *Eurosender*, διαθέσιμο στο Επεξήγηση διεθνών εμπορικών όρων 2020 - Eurosender Blog
11. Noah D., «An Introduction to Incoterms», *International Trade Blog*, διαθέσιμο στο An Introduction to Incoterms (shippingsolutions.com)
12. Shiphub: Incoterms 2020 CIF - Incoterms 2020 rules - CIF - ShipHub
13. Unalex: unalex Case Collection CJEU 09.06.2011 - C-87/10 - Electrosteel Europe SA ./. Edil Centro SpA
14. UNCITRAL (United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods): United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods
15. UNCITRAL (United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods): CLOUT Documents Database (uncitral.org)
16. UNTC (United Nations Treaty Collection): UNTC

17. Veritas Global Transportation: Incoterms: What they are and why they matter | Veritas Global Transportation Inc.
18. Ζαπριάνος Ν., «Το Σχέδιο ενός Κοινού Ευρωπαϊκού Δικαίου των Πωλήσεων – Ένα φιλόδοξο βήμα ή μια βεβιασμένη κίνηση;», *Social Science Research Network*, διαθέσιμο στο Το Σχέδιο ενός Κοινού Ευρωπαϊκού Δικαίου των Πωλήσεων - Ένα Φιλόδοξο Βήμα ή μια Βεβιασμένη Κίνηση; (The Draft Common European Sales Law – An Ambitious Step or a Rushed Action?) by Nikolaos Zaprianos :: SSRN
19. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, διαθέσιμος στο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμ... - EUR-Lex (europa.eu)

Νομολογία

1. CLOUT Case 1180, *José Henrique S. N. de Souza and other v. Construtora Costa Norte*, Empreendimentos Imobiliários SC Ltda, Brazil:2 Appellate Court of the State of São Paulo – 4th Private Law Chamber, 379.981-4/0, 24 April 2008
2. CLOUT Case 1282, *Chinese company v. a Korean individual*, Republic of Korea, Seoul High Court 2008 Na20319, First instance—Seoul Eastern District Court–2006Gahap22303, Last instance—Supreme Court 2009Da25982, 23 February 2009
3. CLOUT Case 1284, Korean company v. Spanish company, Republic of Korea: Seoul Central District Court, 2007GAHAB19698, 5 December 2008
4. CLOUT Case 1400, *Swiss buyers v. Italian seller*, Switzerland: Pretore del Distretto di Lugano (Lugano District Court), OA.2000.459, 19 April 2007
5. CLOUT Case 1520, *buyer in Austria v. seller in Germany*, Austria: Supreme Court (Oberster Gerichtshof), 4 Ob 98/10f, 31 August 2010
6. CLOUT Case 1564, *Russian corporation v. Korean corporation exporting automobiles*, Republic of Korea: Seoul Central District Court, 2013gahap68479, 7 November 2014
7. CLOUT Case 1586, *Corporate Web Solutions v. Dutch company and Vendorlink B.V.*, The Netherlands: Rechtbank Midden-Nederland, No. C/16/364668/HA ZA 14-217, 25 March 2015

8. CLOUT Case 1590, *Company D. (Polish Seller) v. CANADA INC (Canadian Buyer),* Poland: Court of Appeal in Białystok, I ACa 319/12, 20 November 2012
9. CLOUT Case 1638, *Dutch seller v. Russian buyer*, Russian Federation: The International Commercial Arbitration Court at the Russian Federation Chamber of Commerce and Industry, Arbitral award in case No. 14/20148, 3 December 2014
10. CLOUT Case 1733, *Anexo Comercial Importação e Distribuição Ltda. – EPP. v. Noridane Foods S.A*, Brazil: Appellate Court of the State of Rio Grande do Sul, 12th Private Law Chamber, Appeal No. 0000409-73.2017.8.21.7000, 14 February 2017
11. CLOUT Case 960, *Belarusian Consumer Association v. Russian company*, Republic of Belarus: Economic Court of Grodno Region, 29 April 2008
12. CURIA Υπόθεση C-87/10, *Electrosteel Europe κατά Edil Centro SpA*, απόφαση ΔΕΕ της 9ης Ιουνίου 2011, Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου 2011, σ. I-04987
13. Unilex Case 1387, *Person of Greece v. Ed Fruit & Vegatables B.V.*, Rechtbank Breda, Netherlands, N. 197586 / KG ZA 08-659, 16 January 2009
14. Unilex Case 730, *St. Paul Guardian Insurance Co., et al. v. Neuromed Medical Systems & Support, et al.*, U.S. District Court, S.D., New York, USA, N. 00 Civ. 9344 (SHS), 26 March 2002